

VISEGRÁDI Hírek

VISEGRÁD VÁROS ÖNKORMÁNYZATÁNAK LAPJA

XXXII. évfolyam 1. szám

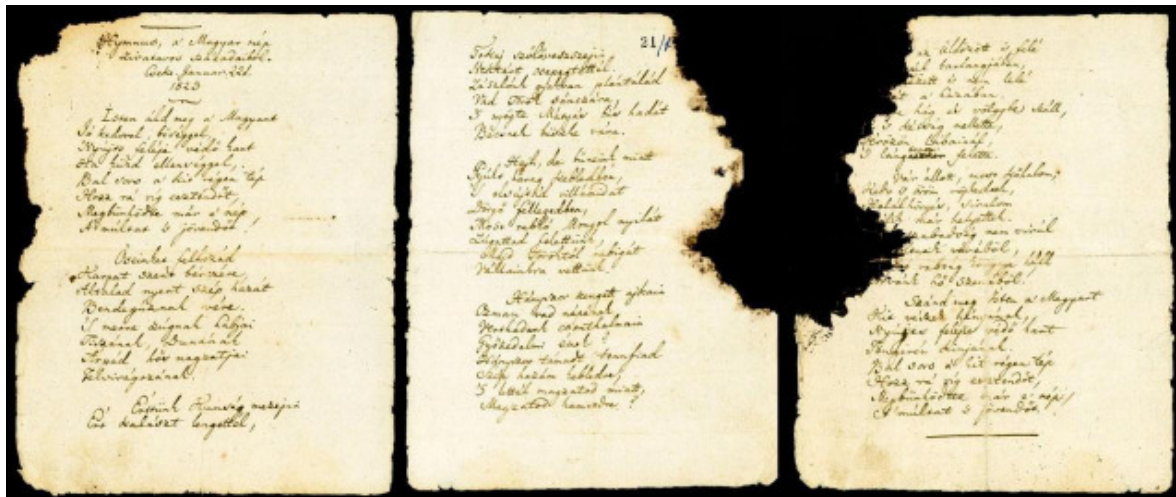
2016. január

**Kölcsey Ferenc Himnusza 1823. január 22-én született meg Szatmárcsekén.
1989 óta ez a dátum a magyar kultúra napja**

Gondolatok a magyar kultúra ünnepnapján

Az az ember, aki nem tudja, hogy honnan jött, nehezen tud tájékozódni a jelenben, a „támpillér” – legyen az egyszerre dicsőséges és sötét – hiányában él. A *Himnusz* szövege éppen ezért ma is aktuális. Szembenéz a múlttal, de a jövőbe vetett bizalmat is megfogalmazza. Mindezt pedig nem az egyes emberhez, nem múló ideológiákhoz, hanem közvetlenül Istenhez fordulva teszi.

Bárcsak megosztott társadalmunk ma is képes lenne életét, cselekedetét, mindennapi elhatározását, önmaga meghatározását ilyen tisztán, felfelé kiáltani! A kultúra ugyanis nemcsak könyvekre, képzőművészeti alkotásokra korlátozódik, hanem kiterjed a hétköznapi életre, viselkedésünkre, beszélgetéseinkre is. Arra, hogyan élünk, mi-ként mozgunk a világban és mit fogadunk be belőle.

A Himnusz kézírata

Ma, amikor nemcsak a szekularizáció sokszínűségét, hanem a különböző kultúrák bizonytalan egymásra hatásának korát éljük, különösen fontos, hogy a magyar kultúra napjának üzenete ne csupán egy kiemelt napra koncentrálódjon, hanem identitásunk meghatározása is legyen. Ugyanakkor az eltúlzott öntudat is veszélyes, hiszen a természetes túlzott hangsúlyozása gyanús lehet. Éppen ezért jó lenne a magyar kultúra sokszínűségében megtalálnunk, megőriznünk és ápolnunk azokat a maradandó értékeket, amik nemesítenek, közelebb visznek saját magunkhoz.

A magas művészet korszakokat átívelő tartalma éppen erre irányul. Arra, hogy a mindennapi életben úgy tudjunk a művek segítségével tájékozódni, hogy képesek legyünk elődeink és kortársaink meglátásával párbeszédbe kerülni. E párbeszéd egyik legnemesebbikével pedig éppen a *Himnusz* fohászszerű hitvallásában találkozhatunk, hiszen itt mint egyén és mint társadalom egyszerre fordulunk ahhoz, aki mindannyiunk erős vára.

(Internet)

VÁROSHÁZI HÍREK

Tájékoztató

a testületi üléseken történekről

A **2015. november 9-én tartott** zárt ülés ülésen az újonnan alapított Niedermüller József-díj adományozásáról döntött a testület. Ahogyan azt az előző számban is ismertettük, a díjat az életműdíj kategóriában *Ónodi Aladárné, Dobó Istvánné és Koncz Antal* kapta. Életpályaközi kategóriában pedig *Balogh Zoltánné, Paulusz József*, valamint *Hábel József*. A díjak átadására – a rég-új városháza avatónnepségének keretében – 2015. november 20-án került sor.

Munkaterv szerinti ülését **novemberben 18-án** tartotta a képviselő-testület.

– Elsőként elfogadta a 2015. évi költségvetés módosítását. Legutóbb szeptemberben módosította a testület a költségvetést, így a mostani módosítás csak az azóta eltelt időszakra vonatkozik. Vannak olyan tételek, melyek a beruházások és dologi kiadások közötti átcsoportosítást tettek szükségessé, illetve voltak olyan testületi döntések, melyek az általános tartalék terhére születtek, ezeket kellett átvezetni a költségvetésben. Ennek megfelelően az általános költségvetési tartalék összege 121.153, eFt, a teljes tartalék összege 161.153 eFt, a költségvetés főösszege pedig 1.816.876 eFt lett.

– Ezt követően elfogadta a képviselő-testület az önkormányzat 2015. évi III. negyedévi pénzügyi beszámolóját. A III. negyedévben a gazdálkodás eredményeként 668.181 eFt bevételt és 381.028 eFt kiadást teljesített az önkormányzat úgy, hogy ezek az adatok nem tartalmazzák a III. negyedévi adóbevételt, a gépjárműadó helyben maradó részét kivéve. Tehát ehhez a bevételi számhoz még hozzájön 86.678 eFt, ami a tényleges bevételt mutatja. Az ön-kormányzat pénzkészlete a tárgyidőszak végén 300.786 eFt volt. Az adóbevételek az októberi adatok alapján 98%-ban teljesültek, kiadási oldalon pedig valamennyi intézmény tartotta a költségvetését időarányosan.

– Lezárta és eredményesnek nyilvánította a testület a „Visegrád Településfejlesztési Konceptiójának és Településrendezési Tervének felülvizsgálata és engedélyezési eljárásban való tervezői részvétel” tárgyában kiírt nemzeti értekhátárt elérő, tárgyalás nélküli közbeszerzési eljárást. A képviselő-testület a közbeszerzési eljárás nyertesének az EKO'96 Mérnöki és Humán Szolgáltató Kft.-t (1122 Budapest, Alma u. 9.) nyilvánította, tekintettel arra, hogy ezen ajánlattevő nyújtotta be a legalacsonyabb összegű ellenszolgáltatást tartalmazó ajánlatot.

– A képviselő-testület úgy döntött, hogy a családsegítés, illetve a gyermekjóléti szolgáltatási feladatok ellátását 2016. január 1-jétől továbbra is a Dunakanyari Családsegítő és Gyermekjóléti Intézményfenntartó Társulás útján biztosítja. Tekintettel arra, hogy jogszabályváltozás következtében a jövőben kiegészítő vagy kiemelt finanszírozás az államtól nem jár a társulási formában való ellátásra, ezért az önkormányzat megvizsgálja a család- és gyermekjóléti szolgálat által ellátott feladat 2017. évtől más szervezeti keretek szerint történő ellátását. A képviselő-testület ezért felhatalmazta a polgármestert a feladatellátás megszervezéséhez kapcsolódó jogi, szakmai, szervezeti és pénzügyi előkészítő munka elvégzésére.

– A képviselő-testület úgy döntött, hogy Pest megye társadalmi-gazdasági fejlődése érdekében támogatja Pest megye önálló NUTS 2-es régióvá válását. Pest megye Budapesttel együtt egy régiót képez, ezért a Közép-

magyarországi Régió átlagos statisztikai fejlettsége olyan magas, hogy az Európai Uniótól származó támogatásokat a 2014–2020 között időszakban nem tud lehívni. Ezért kezdeményezte Pest Megye Önkormányzata a leválást, és kérte a települések támogatását.

– A Visegrád 175/4 és 175/5 hrsz.-ú ingatlanon (VIFA telephely) található 209 m² alapterületű épület bérbeviteléről döntött a képviselő-testület tárolás és raktározás céljára 2015. november 1-jétől 2016. december 31-ig havi 50.000 Ft + 0% áfa bérleti díj ellenében a Rhus Hirta Kft.-től mint a VIFA Visegrádi Faipari Kft. „fa” ingatlanai felett tulajdonosi jogokat gyakorló gazdasági társaságtól.

– Elbírált a testület a Sziget u. 11. sz. alatti 6. lakás bérbevitelére beérkezett pályázatokat, a lakást bérletét további öt évre *Szabó Szilvia* nyerte el. Egyúttal kiírtuk ugyanebben az ingatlanban a jelenleg üresen álló 1. számú lakásra vonatkozó pályázatot is. Ennek a benyújtási határideje 2015. december 11. volt, a pályázatokat a képviselő-testület a 2015. december 16-án tartandó ülésén bírálja el.

– 8 cm vastag bazalt fekete antikolt beton macskakő beszerzéséről döntött a testület a Nagy Lajos utca 6–8. sz. (Pillangós ház) előtti 200 m² terület felújításához. A kivitelezést tavasszal kezdi meg az önkormányzat.

– Lemondott a testület a Visegrád 112/7 hrsz.-ú 1167 m² alapterületű, kivett beépítetlen terület megjelölésű, Visegrád, Sirály u. 2. sz. alatt található ingatlan 1/2-ed tulajdoni hányadának vonatkozásában elővásárlási jogáról.

– Az „Ezeréves Visegrád városközponti fejlesztése” tárgyú projekt 2015. november 19-i projektzáró rendezvényének megtartásával összefüggő feladatok ellátására megbízta a képviselő-testület a Visegrád Tours Kft.-t 628.976 Ft + áfa, bruttó 798.800 Ft összegben. A projektzáró rendezvény költségei a pályázatban elszámolhatóak.

– Jóváhagyta a képviselő-testület *Mikesy Tamás* képviselő 197.990 Ft tiszteletdíj felajánlását az alábbiak szerint: az Áprily Iskoláért Alapítvány részére 90.000 Ft (ösztöndíjra 30.000 Ft, nyári tábort befizetés pótlása 35.000 Ft, az alapítvány működési költségeire 25.000 Ft), valamint a Szent Mihály Alapítvány részére két havi tiszteletdíj 107.990 Ft.

A december 2-án tartott rendkívüli testületi ülésen az alábbi döntések születtek

– Pályázat benyújtásáról döntött a testület az Emberi Erőforrások Minisztere által az „art” mozi hálózat digitális fejlesztésének 2015. évi támogatására kiírt pályázat keretében a Duna mozi digitális fejlesztésének műszaki, technikai feltételeinek biztosítására, fejlesztésére. Nyertes pályázat esetén a bővítéshez szükséges eszközöket a meglévő hangrendszer bővítésével a Micropo Vizuáltechnika Kft.-től szerzi be az önkormányzat 11.181. 900 Ft + áfa (bruttó 14.201.013 Ft) értékben, melyhez a 25% önrészt, 3.211.513 Ft-ot a 2015. évi költségvetéséről szóló 1/2015. (II. 5) számú önkormányzati rendelet általános tartalék sora terhére biztosítja.

– A Fő u. 57. szám alatt található önkormányzat tulajdonában lévő, a rendőrőrs épületétől szolgáló ingatlan tetőszerkezetének felújításáról döntött a testület. A munkálatokkal a Csubi 99 Bt.-t bízta meg 6.261.376 Ft + áfa = 7.951.948 Ft vállalkozási díj ellenében, 2016. május 31-i teljesítési határidővel. A kivitelezés költségét az önkormányzat a 2015. évi költségvetés általános tartalék sora terhére biztosítja.

– Jóváhagyólag elfogadta a képviselő-testület *Bárfai István* képviselő 2015. év tiszteletdíjából összesen 431.960 Ft a Visegrádi Ifjúsági Sziget Egyesület részére történő felajánlását.

VVÖ

2015. december 17.

VISEGRÁD VÁROS ÖNKORMÁNYZATA

SAJTÓKÖZLEMÉNY

KEOP-5.7.0/15-2015-0274 „ÖNKORMÁNYZATI ÉPÜLETEK ENERGIAHATÉKONYSÁGI JELLEMZŐINEK JAVÍTÁSA”

Sikeres épületenergia-hatékonysági fejlesztések Visegrádon

A Nemzeti Fejlesztési Minisztérium a Környezet és Energia Operatív Program keretében (KEOP-2015-5.7.0) pályázatot hirdetett középületek kiemelt jelentőségű épületenergetikai fejlesztésére a helyi önkormányzatok számára. A projekt célja a projektben érintett épületek energetikai jellemzőinek és besorolásának javítása az épülethatároló szerkezeteinek hőszigetelésével, illetve nyílászárók cseréjével. A pályázati kiírás keretében az 1464/2015. (VII. 15.) Korm. határozat 1. számú mellékletében kijelölt önkormányzatok pályázhattak, melyek között szerepelt Visegrád Város Önkormányzata is. A pályázat benyújtására igen rövid, idő állt rendelkezésünkre, de tekintettel több önkormányzati tulajdonban álló épület leromlott műszaki állapotára a képviselő-testület úgy döntött, hogy részt vesz a pályázaton.

A döntés értelmében megújultak:

1. Sziget u. 5. szám alatti **közösségi ház**
2. **Rendőrőrs és okmányiroda** (Fő u. 57.)
3. **Mátyás Király Művelődési Ház és Városi Könyvtár** (Széchenyi u. 11.)

A gyorsított közbeszerzési eljárás eredményes lezárását követően még augusztusban aláírásra került a kivitelezési szerződés a Halastó Camping Kft.-vel.

Az európai uniós társfinanszírozású projekt elszámolható összköltsége 43 456 237 Ft, amely bruttó összeg, és tartalmazza projekt minden költsége mellett az áfa összegét is.

A KEOP-5.7.0/15-2015-0274 „Önkormányzati épületek energiahatékonysági jellemzőinek javítása” című projekt záró rendezvényére 2015. december 17-én került sor

Nyitogató

Bemutatkozik Visegrád új háziorvosa

Üdvözlöm a Kedves Olvasókat!

Dr. Balogh Mónika vagyok, Visegrád új háziorvosa. 1972 karácsonyán születtem Marosvásárhelyen, ugyanitt szereztem az orvosi diplomát 1997-ben. 1999 óta élek Magyarországon férjemmel, aki ugyancsak az orvosi hivatást választotta. Tíz éve költöztünk a szomszédos községbe, Pilisszentlászlóra, ahol három – 7, 10 és 14 éves – gyermekünket neveljük. Orvosi tevékenységemet néhány évig szüneteltettem a gyermekek születése, illetve orvos látogatói munka végzése miatt. Amellett, hogy tovább képeztem magam pszichoterápiás szakirányban, megadatott számomra a hivatás újbóli megélésének lehetősége, háziorvosi minőségben.

A visegrádi képviselő-testület október 21-i ülésén döntött arról, hogy a háziorvosi feladatok ellátásával engem bíz meg. Számomra ez igencsak megtisztelő felkérés volt, és nagy örömmre szolgál e nagy múltú város polgárainak gyógyítását szolgálni. Szívemnek is kedves e vidék, páratlan szépsége megigéző.

Orvosi ars poetica gyanánt hadd idézzek itt most Wass Alberttől: „*Orvosolni nem az ágak hegyét kell, hanem a gyökeret.*” Abban hiszek, hogy a betegségek nagy része megelőzhető az egészséges életmód, a kiegyensúlyozott életvitel révén; ha az ember teljes egészében, testében-lelkében EGÉSZ-séges, kevésbé billen ki egyensúlyából, nem betegszik meg.

Ezt a teljes értelemben vett egészséget kívánom mindannyiuknak, és egyben kívánok boldog új esztendőt!

Üdvözlettel:

Dr. Balogh Mónika

Dr. Balogh Mónika háziorvos rendelési ideje

Hétfő	09.00–13.00
Kedd	08.00–12.00
Szerda	13.00–17.00
Csütörtök	08.00–12.00
Péntek	10.00–14.00

Cím: 2025 Visegrád, Fő u. 38.

Telefon: 06 (26) 397-474

E-mail: hovisegrad@gmail.com

A készenléti időben hívható telefonszám:

Dr. Rozsályi Károly: 06 (30) 900-9944

Köszönetnyilvánítás

Visegrád Város Önkormányzata köszönetét fejezi ki mindazoknak, akik részt vettek az idők karácsonya szervezésében, lebonyolításában és a vendéglátásban!

Külön köszönet *Zeller Tibornak*, aki házigazdaként biztosította a rendezvény helyszínéül szolgáló Sirály éttermet és az ünnepi ebédet, a *képviselő-testület* tagjainak, akik tiszteletdíjukkal és munkájukkal járultak hozzá a megrendezéshez és a csomagok összeállításához, a *Fellegvár Óvoda* felkészítő pedagógusainak és a gyerekeknek, *Muckstadtné András Enikőnek*, *Bolyki Balázsnak* az ünnepi műsorért, valamint a *cserkészeknek*, akik a Fővárosi Önkormányzat Idősek Otthona (Szentgyörgypusztá) lakóit örvendeztették meg betlehemes játékkal. Az idők otthonában átadott finomságokat az elmúlt évekhez hasonlóan a *Herr cukrászda* biztosította.

További köszönetünk *Agócs Istvánné* szentgyörgypusztai lakosnak, aki a város közönségét egy szép karácsonyfával ajándékozta meg.

Ez úton kívánunk nekik, valamint Visegrád minden Kedves Polgárának békés, boldog új esztendőt!

Visegrád Város Önkormányzata

VÁROSHÁZI MOZAIK

A Nagy Lajos utcai járdafelújításról

Visegrád Város Önkormányzatának városfejlesztési bizottsága 2014-ben döntött a Nagy Lajos és Széchenyi utca között található járdaszakasz (Pillangós ház előtti rész) felújításáról. Ezt követően látott napvilágot az az információ, mely szerint a szóban forgó terület a Magyar Közút Nonprofit Zrt. kezelésében van. Ennek megfelelően a polgármesteri hivatal 2015 tavaszán megkérte a munkálatok megkezdéséhez és kivitelezéséhez szükséges közútkezelői hozzájárulást, mely több hónapnyi várakozás után, 2015. október 26-án érkezett meg. Az önkormányzat a felújításhoz szükséges 8 cm vastag beton macskakőre az Egomkő Kft.-től kért be árajánlatot. E szerint a 8 cm vastag bazalt fekete, antikolt beton macskakő ára 3.307 Ft/m² + áfa (bruttó: 4.200 Ft/m²), a felújításra szánt mintegy 200 m²-hez tehát mindösszesen 661.400 Ft + áfa (bruttó: 840.000 Ft) szükséges, mely összeg az önkormányzat 2015. évi költségvetéséről szóló 1/2015. (II.05.) rendelet dologi kiadások során rendelkezésre áll. A képviselő-testület 2015. november 18-án döntött a térburkolat beszerzéséről; a felújítás az időjárás függvényében várhatóan kora tavasszal kezdődhet meg.

VVÖ

A Visegrádi Polgármesteri Hivatal ügyfélfogadási rendje

Hétfő	-	13.00–16.00
Kedd	-	-
Szerda	8.00–12.00	13.00–16.00
Csütörtök	-	-
Péntek	8.00–12.00	-
Ebédidő 12.15–12.45		

Cím: 2025 Visegrád, Fő u. 81.

Telefon:

06 (26) 398-255, 06 (26) 398-090

Fax: 06 (26) 398-163

E-mail: visegrad@visegrad.hu

PÁLYÁZATI KIÍRÁS

Visegrád Város Önkormányzat Képviselő-testülete
a 279/2015. (12.16.) számú határozatával a lakások és helyiségek bérletéről, valamint a lakbérek mértékéről szóló
12/2014. (12.18.) számú önkormányzati rendeletben foglaltak
szerint
pályázatot ír ki
a Visegrád, Harangvirág u. 22. szám alatt lévő ingatlan
bérleti jogviszonyára

A lakás jellemzői: alapterülete: 102 m²; szobák száma: 3 + ½ szoba; komfortfokozata: összkomfortos

A bérleti szerződés időtartama: 1 évre szóló határozott idejű szerződés, melynek lejártával, változatlanul fennálló vagyoni, jövedelmi helyzet esetén – a népjóléti bizottság javaslatára a képviselő-testület döntése alapján – a bérlővel további egy évre szóló bérleti szerződést lehet kötni.

A lakbér összege: 58.300 Ft/hó

A pályázat benyújtásának határideje: 2016. január 15. (péntek) 12.00 óra

A pályázat benyújtásának módja: A pályázatot írásban az erre a célra rendszeresített formanyomtatványon Visegrád Város Önkormányzatához címezve kell benyújtani (2025 Visegrád, Fő u. 81.), postai úton vagy személyesen. A pályázati formanyomtatvány beszerezhető a polgármesteri hivatalban vagy letölthető a www.visegrad.hu oldalról. A borítékra kérjük rá írni, hogy: „Pályázat önkormányzati bérlakásra”.

A pályázatok elbírálásának ideje: 2016. január 20.

A pályázatok elbírálásának módja: A benyújtott pályázatokat a népjóléti bizottság véleményezi és javaslatot tesz a nyertes pályázó személyéről a képviselő-testületnek, aki dönt a lakás kiutalásáról. A pályázatokat a pályázati határidő leteltét követő harminc napon belül el kell bírálni. Érvénytelen az a pályázat, amelyet a lakások és helyiségek bérletéről, valamint a lakbérek mértékéről szóló 12/2014. (12.18.) önkormányzati rendeletben foglaltak, valamint a pályázati kiírás megsértésével, a pályázatot tévedésbe ejtésével vagy megtévesztésével nyújtottak be.

Amennyiben nincsen kellő számú olyan pályázó, aki a meghirdetett feltételeknek mindenben megfelel, akkor a lakás bérlője lehet az is, aki a feltételeknek csak részben felel meg.

Az eredmény közzéadásának módja és időpontja: A pályázat elbírálásától számított 5 napon belül, a képviselő-testület döntését tartalmazó határozat kivonat megküldésével a jegyző írásban értesíti a nyertes pályázót. A pályázóval a bérleti szerződést a pályázat elnyerését közlő határozat kézhezvételétől számított tizenöt napon belül a polgármester köti meg.

Pályázati feltételek: A költségelví lakbérrel bérbé vehető lakás bérleti jogára az jogosult,

1. aki és a vele együtt-költöző közeli hozzátartozója nem rendelkezik más beköltözhető, lakhatás céljára alkalmas saját tulajdonú ingatlan tulajdonjogával, haszonélvezeti jogával vagy bérleti jogával, és
2. egyedülállónál az egy főre eső havi nettó jövedelem nem haladja meg a 128.250 Ft-ot, több tagú háztartásnál az egy főre eső havi nettó jövedelem nem haladja meg a 100.000 Ft-ot és,
3. legalább 5 éve fennálló, bejelentett állandó vagy tartózkodási visegrádi lakcím, vagy legalább 1 éve Visegrádon fennálló munkavégzésre irányuló jogviszony.

A lakás költségelven történő bérbeadása során előnyt élveznek a házastársi vagy élettársi kapcsolatban élő 40. életévüket be nem töltött személyek.

A pályázat tartalma csak a pályázó beleegyezésével közölhető az elbíráló bizottság tagjain kívül más személlyel.

A lakás megtekintésére a polgármesteri hivatalban előzetesen egyeztetett időpontban lehetőséget biztosítunk. Tel.: 06 (26) 398-255

A lakás bérletére vonatkozó részletes szabályokat a lakások és helyiségek bérletéről, valamint a lakbérek mértékéről szóló 12/2014. (12.18.) önkormányzati rendelet tartalmazza.

VVÖ

Rend a lelke mindennek, avagy a tisztaság fél egészség!

Bár az utóbbi években már hozzászokhattunk ahhoz, hogy csak igen ritkán kell bajlódni a hó eltakarításával, azért nem árt tudni, hogy évszaktól függetlenül is vannak teendőink, kötelezettségeink – már, ami a környezetünk tisztántartását illeti.

Sajnos számos esetben tapasztalható, hogy még ma is él a köztudatban az a gondolat, hogy majd mások elvégzik helyettünk a „piszkos” munkát, összeszedik a szemetet, felsöpörnek, kigazolnak, havat takarítanak, és még sorolhatnánk azokat a tevékenységeket, amelyek minden ingatlantulajdonos vagy az adott ingatlant használó kötelezettségei közé tartoznak.

Az önkormányzat két, helyi rendeletben (*) is szabályozza a kérdést, de elsődleges célja nem a szankcionálás, hanem sokkal inkább annak elérése, hogy minél többen ismerjék fel az őket körülvevő környezet rendben tartásának fontosságát. Az ilyen típusú hozzáállás egyrészt a saját komfortérzetünk növekedését eredményezi, másrészt a közösségi együttélést emeli egy magasabb szintre. Hiszen ki ne szeretne olyan faluban, községben vagy városban élni, ahol a porták rendezettek, az ingatlanok előtti járdaszakasz gaz és szeméttmentes, a növényzet ápolat. Utóbbira Visegrádon is van számos példa, elég csak a Széchenyi utcára gondolni, ahol az ott élők már évek óta a gyakorlatban is alkalmazzák a két közmondást összegyúrva: „Rend a lelke mindennek, avagy a tisztaság fél egészség!”

Grósz Gábor

kommunikációs referens,
Visegrád Város Önkormányzata

(*) A Visegrádi Önkormányzat 5/2005. (IV.01.) ö. rendelete Visegrád Város környezetvédeleméről és Visegrád Város Önkormányzata Képviselő-testületének 20/2013. (IX.20.) önkormányzati rendelete a közösségi együttélés alapvető szabályairól és ezek elmulasztásának jogkövetkezményeiről [Egységes szerkezetben a 21/2013. (X.18.) Ökt. rendelettel].

Részlet az utóbbi rendeletről:

„7. § (1) A közösségi együttélés alapvető szabályaival ellentétes magatartást valósít meg az, aki

a) a csapadékvíz elvezető árok medrébe, rézsűjébe hulladékot helyez el,

b) az ingatlan előtti járdaszakasz tisztántartásáról, portalanításáról, gyommentesítéséről, hó eltakarításáról, síkosság mentesítéséről nem gondoskodik,

c) az ingatlanát vagy az általa használt ingatlant nem műveli meg; nem gondoskodik a gyomnövények rendszeres irtásáról, ingatlan gyommentes, gondozott állapotban tartásáról,

d) az ingatlan előtt az úttestig terjedő zöldterületet nem tartja tisztán, a fűvet rendszeresen nem kaszálja, a hulladékot nem gyűjti össze,

e) az ingatlan előtti árkot, folyókát, csatornanyílást, átereszt nem tisztítja, vagy a csapadékvíz zavartalan lefolyását nem biztosítja, ...”

Mint a mesében...

Mindhárom csoportban megismerkedtek a gyerekek a *Mikulás leves* című mesével, mely arról szól, hogy az erdő állatai elhatározzák, hogy finom meleg levessel várják a fázós-fáradt Mikulást. A mackó kevergette a kondérban a levest s az erdő lakói finomságokat hoztak bele: a nyuszika káposztalevelet, a madárkák magokat, az őzike szénát...

A mese valósággá vált, december 4-én, amikor az ovisok elindultak a piros szalaggal kijelölt úton, hogy megkeressék a Mikulást. Jó orruk volt, megéreztek a füst illatát, és amikor bekanyarodtak a patak mellé a régi kemping területére, látták, hogy medve koma (egy volt ovisunk aranyos medvebundában) szorgosan kavargat valamit. Kiderült, hogy még csak vizet tett a kondérba, de nincs belevaló... Nosza, keresgélni kezdtek, és találtak répát, káposztát, krumplit, kukoricát... Boldogan hordták a kondérba medve komának. Már előző nap megüzente a gyerekeknek a jó öreg, hogy gyalog jön, mert egyik lova elvesztette a patkóját. Csodák csodájára megtalálták a fűben (sajnos nem a hóban) a gyerekek, énekelve várták a Mikulás érkezését.

Egyszer csak valami pirosat láttunk a távolban, ami egyre közeledett. Az ovisok meglepődve, majd örömmel futottak a Mikulás bácsi elé, és a tűz mellé vezették, hogy melegedjen. Beszélgettek, énekeltek, a csomagok is előkerültek..., közben lobogott a tűz, főtt a leves. Míg elkészül, forró teával kínáltuk a gyerekeket, és némi forralt bor is került az asztalra a felnőtteknek. Miután gyorsan eltelt az idő, és vendégünknek tovább kellett menni, elkísértük az erdő széléig, és addig integettünk neki, amíg láttuk. Valóban olyanok voltak az integető gyerekek, mint a régi mesekönyvekben s a lassan ködbe vesző piros ruhás is idillikus volt.

A *Fellegvár Óvoda Alapítvány* a karácsonyi örömszerzéshez is hozzájárult, érdekes-értékes logikái és fejlesztő játékokkal lepte meg az óvodásokat közel 45.000 Ft értékben.

Békés, boldog új évet kívánok a Fellegvár Óvoda Alapítvány nevében!

Dobó Istvánné

Köszönöm! – Köszönjük!

Sok szó esett-esik az idők társadalmi megbecsüléséről. Nem ismerem a statisztikai adatokat, hogy városunk lélekszámának hány százaléka a hetven éven felüliek száma, de igen figyelemre méltó, hogy a város volt és jelenlegi vezetése is fontosnak érezte-érzi, hogy az életben-munkában megfáradt polgáira gondol a karácsony közeledtével.

Nem kis szervezőmunka, pénzösszeg lehet, hogy ez a korosztály – a szép korúak – évente az ünnepvárás felemelő, ám fárasztó időszakában méltó körülmények között a város vendége lehet egy színvonalas műsorral összekötött komplett ebédre, ahol még sok finomsággal teli zacskót is kap ráadás-ként.

Az alkalom ünnepélyességét emelte *Félegyházi András* polgármester úr meleg hangú köszöntője, az óvodások kedves kétnyelvű játéka, valamint *Bolyki Balázs* színvonalas, gopszámokra épített műsora.

Már második éve tapasztalom ezt a figyelmet, amivel a polgármesteri hivatal és odaadó munkatársai gazdagítják ünnepi várakozásunkat.

Minden elismerés a szervezésért, a nívós műsorért! Sokak nevében köszönöm! – köszönjük!

Borsody István

Év végi gondolatok a Fellegvár Óvodáról...

Ilyenkor, év végén gyakran készítünk számvetést, visszatekintünk az elmúlt időszakra. Most csak az új nevelési év kezdetétől, a szeptembertől eltelt időszakot szeretném áttekinteni, és néhány benyomást, érzést még egyszer feleleveníteni. Csak egy-egy mozzanatot emelnék ki, ami lehet, hogy másoknak fel sem tűnt, csak nekünk, óvó néniknek volt fontos.

Szeptemberben elkísértük volt nagycsoportosainkat az iskolába és helyettük megérkeztek a kis három évesek. Ez természetesen minden évben így van, és minden évben jól esik az a bizalom, amivel a szülők fordulnak felénk, az óvó nénikhez. Apróság, de említést érdemel az az óvó néni is, aki négy év szünet után érkezett vissza dolgozni, saját gyermekét a másik csoportba beszoktatva. Neki sem lehetett könnyű! Szinte egymást biztatták, támogatták a szülőkkel a beszoktatás idején. A rengeteg kérdés, az édesanyák aggodalma hamar elszállt, és minden rövidesen napi megszokott tevékenységgé vált.

A nagyobbak szülei már érdeklődéssel várták az éves esemény naptárt, és volt, aki meg is jegyezte, hogy ő is szívesen járna ide, mert annyi minden történik az óvodában. Igyekeztünk sok-sok programot összeállítani, hogy a gyerekek minél több élményben részesüljenek a napi tevékenységeken kívül is. Mindez csak olyan óvó nénikkel valósulhat meg, akik folyamatosan újabbnál újabb ötletekkel színesítik a mindennapokat, néha még zárás után is itt maradva, alig várják, hogy elkészítsék meglepetésüket, amely másnap reggel gyermekeknek, felnőtteknek örömet okozzon.

Részt vettünk a „Madárbarát kert” programban, erről folyamatosan beszámoltunk. Azt viszont csak mi látjuk, hogy a madáretetőkből még a leg zajosabb kerti játék közben is mennyi cinege lakmározik, és mindezt a mi gyerekeink láthatják, részesei lehetnek és egymást csendre intve figyelik a kis madarakat. Ilyenkor érezzük, hogy megérte a sok szervező munka.

A nemzetiségi hét eseményeiből kiemelném, azt a délelőttöt, amikor *Scheili Nusi néni* ellátogatott óvodánkba. Gyakran, ha a generációk kapcsolatáról hallunk, akkor hajlamosak vagyunk azt hinni, hogy ez nehezen működik, mert a mai gyerekeknek már más a kapcsolatuk az idősekkel, nem él együtt több generáció, vagy a nagyszülők is elfoglaltak, dolgoznak, tehát ez a kapcsolat már nem olyan, mint régen. Az ellenkezőjére bizonyították, az az esemény, amely óvodánkban zajlott novemberben. Aki ott volt, az véleményem szerint átértékeli az idősek és a kisgyerekek kapcsolatát. Olyan megható esemény részesei lehettünk, melyen közel négy generáció képviselői egy nyelvet beszéltek, egy kicsit „sváboltak”. Összetartotta a kis közösséget egy kölcsönös tisztelet, szeretet, a közös gyökerek. Elég volt hozzá néhány régi mondóka felidézése, a régi családnevek említése, gyermekkori történetek felelevenítése. Mindez az élmény itt várt ránk, a mi kis óvodánkban! (A gyerekek az óvodában már korábban is hallottak „saját” meséket, történeteket, melynek szereplői sváb neveket viseltek – Scheili család, Lincsi, Hanzi nevű gyermekek –, így ismerősen csengett a sok régi név.)

Elkezdődött az advent a várakozás, ami gyermek és felnőtt számára a legszebb és legizgalmasabb időszak. Óvo-

Készül a mézeskalács a legkisebbekkel

dánkban hétről hétre új izgalmak, feladatok és játékok várnak a gyermekekre, szülőkre. Immár hagyomány óvodánkban, hogy a karácsonyi időszakban mézeskalács sütőversenyt hirdetünk. Így történt ez most is, melyre izgatottan készültek az anyukák, nagyik. A hagyományörző ablakból fokozatosan kerültek le a befőttek, hogy átadják a helyet a szebbnél szebb alkotásoknak. Ha belépünk az óvodába, mézeskalács illata lengi be a folyosót. Olyan jó ide belépni!

Egy, a pályázatra érkezett sok szép mézeskalács közül

Ha a szülők, családok számára hirdetünk versenyt, pályázatot, akkor nem szemlélői, hanem tevékeny résztvevői az óvó néni e tevékenységnek, mivel saját készítésű ajándékkal lepjük meg a szorgos kis családokat. Ezzel is azt a hagyományt ápoljuk, hogy nem vásárolt ajándékkal kedveskedünk vendégeinknek, segítőinknek, hanem mi készítjük el azokat.

Gyurián Mária
intézményvezető

Hírek az Áprily Lajos Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskolából

Diákjaink országos sikere történelemből!

2015. november 27-én történt valami, ami nem mindennapi. De mielőtt elárulnám, hogy mi is, elmesélem az előzményeket és az oda vezető utat.

Október végén, amikor kezdődött az őszi szünet, és eljött a várva várt pihenés időszaka, akkor jött a hír, országos történelem versenyt hirdet egy budapesti gimnázium. Bevallom őszintén, régóta vártam már erre. Azonnal kijelöltem osztályomból négy diákot, *Juhász Rékát*, *Vanyák Katinkát*, *Bosnyák Olivért* és *Gersonde Olivért*, akik nagy örömmel vették a felkérést. Lázás munka kezdődött. Beszereztem a versenykiírásban megjelölt szakirodalmat, és szétosztottam a gyerekek között. Így számukra az őszi szünet nem pihenéssel, hanem szorgos munkával telt.

Hogy segítsem munkájukat, folyamatosan tartottuk a kapcsolatot, természetesen az internet segítségével, skype-on. Amikor pedig elkezdődött az iskola, tovább folytattuk a közös munkát. Kollégáim segítsége nélkül nem tudtuk volna megtenni, hiszen a gyerekek délutáni elfoglaltságai miatt csupán a délelőtt áll rendelkezésünkre. Ezért azzal a kéréssel fordultam tanártársaimhoz, hogy engedjék el egy-egy órától a versenyzőket, hogy minél jobban segíthessem felkészülésüket. Így is lett, egyre többet beszélgettünk, elmerülve a magyar történelem mélységeiben. Megismertük a reformkort, *Széchenyit*, *Kossuthot*, *Wesselényit*, az 1848–1849-es szabadságharcot, majd végigjártuk a kiegyezéshez vezető utat és a dualista államberendezkedést.

Öröm volt látni szemükben az érdeklődést egy-egy téma iránt, amelynek ékes bizonyítéka volt a felém záporozó kérdések sorozata. Nem győztem megválaszolni őket. A legörömtelibb pillanat mégis az volt, amikor a kis részekből kezdett összeállni számukra a nagy egész, és új értelmet nyertek az addig különálló kis darabkák. Itt éreztem azt, hogy nagyon messzire jutottunk, és elérkeztünk oda, ahová a többség csupán középiskolában ér el.

Ők már most, hetedikesként megtapasztalhatták ezt, belekóstolva így a történelem szépségébe. Ellenőriztem és fejlesztettem tudásukat a korszakra vonatkozó tesztekkel, térképeken hadjáratok, csaták elemzésével, de belebújtak egy-egy történelmi személyiség bőrébe is, hogy situációs játék keretében érveljenek, vitázzanak egymással fontos kérdésekben. Így szereztük meg azt a tudást, amely – mint később bebizonyosodott – hozzásegített bennünket a sikerhez.

És eljött a nagy nap, november 27-e! Már reggel útra keltünk, hogy a tizenegy órai kezdésre odaérjünk Budapestre, a verseny helyszínére. És végre megkezdődött a verseny. Először az írásbelire került sor. Negyvenöt perc állt a rendelkezésükre, hogy legjobb tudásuk szerint válaszolják meg a kérdéseket.

Én a terem előtt vártam rájuk, amikor nagy meglepetésemre, húsz perc elteltével a két *Olivér* megjelent az

ajtóban. Kérdő tekintetemre csak annyi volt a válaszuk, hogy nekik ennyi idő is elegendő volt az írásbeli feladatlap kitöltésére. A negyvenöt perc leteltével *Réka* és *Katinka* is kijöttek a teremből. Elmondásuk alapján nagyon nehéz volt a feladatsor, az általános iskolai tananyagra vonatkozó kérdések elvéve szerepeltek a feladatok között. Feszült várakozás következett, amíg a dolgozatok kiértékelése megtörtént. Végül a zsűri eredményt hirdetett.

Körülbelül negyvenöt csapat vett részt a versenyen, amelyek közül fele-fele arányban voltak általános iskolás és középiskolás csapatok. Mindannyian ugyanazt a kérdéssort töltötték ki. *Katinka* és *Réka* az előkelő 9. helyen végeztek az általános iskolák között, csupán két ponttal lemaradva a döntőbe jutástól. Számukra a verseny befejeződött.

A két *Olivér* viszont bejutott a hat csapat közé, akik a szóbeli megmérettetésen folytatták a versenyt. Az írásbelin elért pontszámok felkerültek a szemléltető táblára. Ekkor ért a megdöbbenés. A negyvenöt csapatból ugyanis a mi fiaink érték el a második legjobb eredményt! Nagyon büszke voltam rájuk.

Szép volt, lányok, fiúk!

Balról jobbra: Gersonde Olivér, Bosnyák Olivér, Vanyák Katinka és Juhász Réka

Az aulában foglalt helyet a hat általános és a hat középiskolás csapat, hogy megmérettessenek a szóbeli versenyen. Voltak megválaszolandó kérdések, eljátszandó szituációs játékok, de még plakátot is kellett készíteniük. Derekasan helytálltak. Ha kellett, szenvedélyesen vitáztak egymással, az értékes pontokat érő kérdéseket pedig megfontoltan, jól átgondoltan válaszolták meg.

És végre elérkezett a pontszámok összesítése. Az előkelő 3. helyezést érték el az általános iskolák közötti versenyben, mindössze 0,25 ponttal alulmaradva a második helyezettől. Euforikus hangulat uralkodott el rajtunk, és a felfokozott várakozást felváltotta az öröm és a büszkeség érzése.

Mindkét csapat teljesítménye kimagasló volt, a helytállásuk pedig követésre méltó. Két nagyszerű eredmény született, amely óriási örömet adott. Am ami ennél is fontosabb volt, az maga az út, amelyet végigjárva elérkeztünk a sikerhez, és ez volt az igazi boldogság.

Bosnyák Endréné történelemtanár

Hagyományok napja az Áprily iskolában

December második szombatja rendhagyó nap volt iskolánkban. Karácsony közeledtével eddig is rendszeresen tartottunk kézműves foglalkozásokat, de az idei kicsit más volt. Most a német nemzetiségi hagyományok felelevenítése volt a célunk. Három éve külön tantárgyként oktatjuk a nemzetiségi népismeretet, amelynek keretén belül sok régi szokásról, mesterségről és az elődök életmódjáról beszélgettünk. Az ilyen rendkívüli tanítási napok lehetőséget adnak arra, hogy néhány dolgot a diákok maguk is kipróbáljanak, vagy olyan dolgokról szerezzenek ismereteket, amelyekhez egyébként nem jutnának hozzá.

A foglalkozások megtartásához sikerült vendégeket hívnunk, *Tóth Rékát* a Soproni Sándor Egyesület őszi, lepencei programján ismertük meg, ott is a szövés-fonás fogásaira, alapjaira tanította az érdeklődőket. Szombaton 40 gyerek ügyesedett a kezei alatt. Elődeink, nemzetiségtől függetlenül ruházatukat, egyéb háztartásban használt kelméiket saját maguk állították elő. Hogy ez mennyire nem volt egyszerű, azt megtapasztalhatták a gyerekek.

Őszi-téli foglalatosság volt a gyógynövények szárítása, elraktározása. Órákon beszélgettünk a gyógynövények hasznáról, de csak képeken láthattuk ezeket. Ezen a napon azonban *Csitneki Szilvia* megmutatta a növényeket, sőt gyógyteát is főzött a gyerekekkel, amit mindenki megkóstolt. A résztvevők csak „füves” foglalkozásnak nevezték az általa vezetett programot. Nagy szerep jutott a „svábok” kedvelt rozsmaringjának, hiszen ilyenkor is, úgy, mint más ünnepeken is, ez a növény körükben szimbolikus jelentőséggel bír. „Az adventi ünnepkör névnapjait szokás volt piros almába szúrt szalaggal díszített rozsmaringgal köszönteni. A betlehemezés kellékei között is megjelenik a rozsmaring, azzal díszítik a pásztorok kalapjait, a lányok rozsmaringcsokorral díszített botot visznek, egyes szereplők fején rozsmaring korona van, a nagy angyal egy almába tűzött apró masnikkal díszített rozsmaringágot visz.”

Néhány évtizeddel ezelőtt a „stafírungrung” szó nem szorult volna magyarázatra, ma bizony a fiatalok nem értik, mit takar. A régi gondoskodó anyák és lányaik éveken keresztül készítették össze a hajadon lány kelengyéjét, stafírungrungját. Ehhez tartozott az a foglalatosság, hogy a hosszú téli estéken az abroszba, törölközőbe, ágyneműbe behímeztek a lány nevének kezdőbetűit. A monogram rajzolása sok gyerekeknek tetszett, emlékként hazavihették a monogramos naptárokat. *Lengyel Rita* tanárnő gondoskodott

róla, hogy mindenki szép, igényes emlékekkel mehessen haza.

A csuhét nemcsak használati tárgyak készítésére használták a régiek, hanem a kicsik babát, játékokat készítettek belőle. *Gottweisz Tímea* tanárnő csoportjában angyalkák formálódtak az ügyes gyerek kezek alatt, kiegészülve a szalmaszálakból alakuló csillagokkal. A munkálkodás közben szó került a régi karácsonyokról, milyen ötletekkel varázsoltak egyszerű díszeket a fenyőre. Talán a szombaton készítették közül is kerül majd az otthoni fákra!

Ünnepi volt a hangulat a „zenesarokban”, ahol a zeneiskola tanárai karácsonyi német énekeket tanítottak. Emellett a sváb fúvós zene hangszereivel, együttesekkel ismertették meg a gyerekeket.

Süti nélkül a karácsony nem igazi! Minden gyerek szereti enni a süteményeket, de most maguknak kellett sütniük is. Szívesen tették! Alig várták, hogy a kiválasztott formákkal „kiszúrják” a tésztából a fenyőt, macit, csizmát.... Egy konyhában persze senki sem csendes. Receptek, karácsonyi menük, más népek ünnepi szokásai adták beszélgetéseink témáját. A nap végén csak a finom illat maradt a kicsi konyhában.

Hagyományápoló délelőttünket meglátogatta *Herendi Ida*, a Visegrádi Német Nemzetiségi Önkormányzat elnöke, aki ajándékba pedagógiai munkánkat segítő könyveket hozott. Az önkormányzat anyagilag is támogatott bennünket. A zavartalan lebonyolításhoz további támogatást kaptunk az *Áprily Iskoláért Alapítványtól*, amelyet különböző alapanyagok vásárlására használtunk föl. Köszönjük!

Schmidt Anna, nyelvi munkaközösség-vezető

Gyerekkuckó

Kedves Gyerekek! Boldog, sikeres új esztendőöt kíván minden gyerekkuckó olvasójának a Visegrádi Hírek szerkesztőbizottsága!

Erről jut eszembe! Vajon tudjátok, hogy kik írják-szerkesztik városunk újságját?

Tudom, volt már próbálkozás arra, hogy diákújság, iskolai híradó is megjelenjen, vagy többször ennek az újságnak a hasábjain is közölhetünk iskolásoktól tudósítást. Elmesélem most nektek, hogy milyen múltja van az iskolai diákújságnak itt Visegrádon. Mikor 1971-ben én is az iskola pedagógusa lettem, akkor létezett egy „Riporter őr”. Az akkori 7.–8. osztályosokból szerveződött össze ez a 8-10 főből álló kis csapat *Vincze Eszter* igazgató néni vezetésével. (Az iskolai tablón megkereshetitek Eszti néni és az 1973-ban végzett „riportereket”). Elsősorban az iskolai eseményeket (ünnepek, versenyek, sport stb./) örökítették meg az őrsi naplóban és csak írásban, mert még a fényképezés sem volt olyan általános, mint most pl. az „okos telefon”.

Később is volt „diákújság”, a *Hello* magazin. Ennek a kezdeményezője és „főszerkesztője” *Szigetiné Lőrincz Mária* – Ili néni – tanárnő volt és ennek az újságnak az érdekessége, hogy az ügyes diákok olykor angol nyelvű írásokat is közöltek, mintegy gyakorlásként az akkor indult angol nyelvoktatáshoz.

Ami viszont bennetek – jelenlegi iskolásokat – illet, személy szerint én nagy örömmel fogadtam a Danubia TV *Balázs Csilla* főszerkesztő és apparátusával megkezdett „Suli – híradó” (?) adásait. Mi, a kívülről

hangulatos életképekből nyertünk információt az iskola mindennapjairól, komoly és vidám perceiről, a gyermek- és tinédzserkorúak ügyességéről, gondolkodásáról, nehézségeiről és örömeiről. Amikor tavasszal a „Határtalanul” pályázat feladataira készültetek (mostani nyolcadikosok), magam is tanúja voltam annak, hogy milyen bátran és okosan tettétek föl kérdéseiteket riportalanyaitoknak; *Cseke Emmike* néninek, *Scheili Pálné Kati* néninek, *Csepregi Pista* bácsinak és feleségének, akiktől arra kaptatok személyes vallomást, hogy ők és családjuk hogyan élték meg az elszakított országrészről, Felvidékről való átköltözésüket. Remélem, hogy ezt a tapasztalást is fel tudtátok idézni a selmecbányai kirándulásán!

Tehát! Én úgy gondolom, hogy többen vagytok, akik megfelelő kommunikációs (?) képességgel felvértezve, írás-készséggel (?) megáldva, akár pályaválasztási előtanulmányként, szívesen próbálkoznának az „újságírással”! Ha valakinél sikerült felébreszteni az érdeklődést, a *Gyerekkuckó* rovatvezetője szívesen fogadja jelentkezését!

Mi is volt a kiinduló kérdés?

Kik szerkesztik a városi újságot? Nem adom meg a választ, hanem csak a válaszadáshoz adok segítséget! Minden nyomtatott kiadvány köteles megnevezni az újság készítőit, a fő- vagy felelős szerkesztő nevét, a kiadót, a nyomdát, példányszámot, az engedélyezési dokumentum számát .. stb. Ezt „impresszum”-nak nevezi a szakma. Keresétek meg a Visegrádi Hírek impresszumát, és abból megtudjátok, hogy kik gondoskodnak hónapról hónapra a helyi újság megjelenéséről. És még egy segítség! A Visegrádi Hírek szerkesztősége minden év első napjaiban nyílt szerkesztőségi fogadóórát hirdet. (Tudjátok, ez olyan, mint a nyílt tanítási nap.) Az idén január 18-án, hétfőn du. 4 órakor várjuk az érdeklődő olvasókat! BENNETEKET IS!

Utóirat – „post scriptum” (latin) P.S. (rövidítve): Ha megtaláljátok az impresszumot, azt is látjátok majd, hogy a szerkesztőség tagjai közül senki sem hivatásos újságíró! Tehát mi is tanuló próbálkozunk!

Remélem, hogy találkozunk 2016-ban:

Panni utáni

Író-olvasó találkozó a könyvtárban

December 11-én, pénteken 17.00-i kezdettel író-olvasó találkozót tartottunk, melyen meghívott vendégünk *Sándor Anikó* volt. Itt köszönöm meg mindazoknak a részvételét, akik eljöttek, hogy meghallgassák az újságíróból lett író, majd életvezetési tanácsadó előadását, és izgalmas beszámolóját az eddig megjelent műveiről, illetve megírásuknak körülményeiről. A rendezvény után – mint minden ilyen esetben – lehetőség volt a könyvek kedvezményes áron történő megvásárlásra, és egy kis harapnivaló elfogyasztása mellett további beszélgetésre is.

Remélem, a jövőben is hasonlóan szép és érdekes író-olvasó találkozókra tudunk majd sort keríteni.

Kotz Eszter könyvtáros

Mesegombolyító családi alkotóműhely

December 12-én, szombaton összegyűltünk a jó melegre befűtött művelődési házban és angyalkás karácsonyfadíszeket készítettünk, miközben magyar népmeséket is hallgattunk.

Jó volt közösen alkotni

A mesék közötti szünetekben karácsonyi dalokat tanultunk, megélvén a közelgő ünnep hangulatát: Hull a hó s, fúj a szél is, fázik, reszket a cserjeág... Már csak a hóesés hiányzott a teljes boldogságunkhoz!

A 2016-os új esztendőben szeretnénk feleleveníteni a bőségvarázslás néphagyományát.

Várunk Benneteket január 16-án, szombaton 15:00-kor a megújult Mátyás Király Művelődési Házban. Találkozunk egy közösségi éneklésre és közös alkotásra.

Ezen az alkalmon különböző terményekből, mákból, dióból, lencséből fogunk ajándéktárgyakat készíteni: képeket és üdvözlőlapokat. és újévi köszöntőket tanulunk majd!

Az új esztendő pedig dalainkkal fogjuk köszönteni, valamint megtanulunk több újévi köszöntőt is.

Szeretettel és örömmel hívunk és várunk minden kedves érdeklődő családot!

Jókaiké Gombosi Beatrix és Balázs Marietta

NEMZETISÉGI OLDAL – Szerkeszti a Német Nemzetiségi Önkormányzat

Vogel am Fenster

Hideg januári napokat idéz kedvesen Wilhelm Hey *Vogel am Fenster* című kis versikéje, melyet éhes és fázós madárkák szemszögéből mutat be nekünk a szerző.

*An das Fenster klopft es: „Pick, pick!
Macht mir doch auf einen Augenblick!,
Dick fällt der Schnee, der Wind geht kalt,
hab kein Futter, erfriere bald.
Liebe Leute, o lasst mich ein,
will auch immer recht artig sein!“
Sie ließen ihn ein in seiner Not.
Er suchte sich manches Krümchen Brot,
blieb fröhlich manche Woche da.
Doch als die Sonne durchs Fenster sah,
Da saß er immer so traurig dort.
Sie machten ihm auf: Husch, war er fort!*

Nemzetiségek napja

Utolsó ünnepi rendezvényünket tartotta nemzetiségünk – immár hagyományosan – 2015. december 18-án, a moziban.

A műsor elkezdése előtt ismét megtartottuk az évente kötelezően előírt közmeghallgatást, ahol is beszámoltunk ez évi sokrétű nemzetiségi tevékenységünkről. (Az erről készült összefoglalót a Danubia Televízió hírműsorában láthatják.)

Nemzetiségi műsorunkat a már kialakult formájában tartottuk: zenés, énekes, táncos játékokat adtak elő nagy sikerrel kisiskolásaink és a felsős lányok egy csoportja (felkészítő tanáraik: *Izsákné Illés Gabi, Bene Éva* és *Schmidt Anna*).

Nagyon kedves volt az óvodások előadása; sokunkból a vidámság könnyeit csalta ki, köszönjük *Ági* és *Éva* óvó néniknek és természetesen az apróságoknak is!

Szép dallamokat hallottunk énekkarunktól, és zenekarunk is kitett magáért, nagy tapsot kaptak a nézőktől.

A műsorok után *Scheili Béla* bácsit örökös és tiszteletbeli tagunkká fogadtuk. Megköszöntük sok-sok éves munkáját és eredményeit, melyet a visegrádi német családok családfakutatásában elért. Külön köszönetet érdemel a *Niedermüller József*-díj létrehozásában nyújtott segítsége.

További munkáihoz jó egészséget és még hosszú, eredményes kutatóéveket kívánunk!

Nemzetiségi délutánunkat mindig egy kis eszem-iszommal és józú beszélgetésekkel zárjuk, majd kívánunk mindenkinek kellemes ünnepeket és boldog új esztendőt.

Herendi Ida

MEGHÍVÓ

Sváb farsangi bál a Sirály étteremben

2016. január 23-án, szombaton
18 órai kezdettel

Fellépnek:

sváb nemzetiségi gyermek
és felnőtt folklórcsoportjaink

Lesz:

jelmezverseny,
tombola értékes nyereményekkel,
farsangi fánk, italok jó áron
és minden mennyiségben

A remek báli hangulatról
a Dunabogdányi Sváb Zenekar
gondoskodik

Legyen a vendégünk,
szeretettel várjuk!

Szervezi:

A *Plintenburg Visegrádi Német
Nemzetiségi Önkormányzat*

Minden kedves Olvasónak
nagyon boldog új esztendőt kíván
a *Plintenburg
Visegrádi Német Nemzetiségi Önkormányzat!*
Glückliches Neujahr!

A Mátyás Király Művelődési Ház januári kulturális kínálata

FILMKLUB

Az új évben remélhetőleg új lendülettel és talán kicsit bővülő érdeklődés mellett folytatjuk a filmklub vetítéseit a könyvtárban. Január hónapban 14-én és 28-án csütörtökön, 18 órától tartjuk a vetítéseket.

Szeretettel várunk minden érdeklődőt!

Részletesebb információval a művelődési házban, vagy a 398-128-as telefonszámon tudunk szolgálni.

MEGHÍVÓ

A Mátyás Király Művelődési Ház szeretettel hív mindenkit

**2016. január 24-én, vasárnap 19 órára
a Don Vito pizzériába,**

ahol a 2016. évi

ZOLLER-DÍJ ÁTADÁSÁRA

kerül sor

A díjátadást követő emlékkoncerten
a zene Zoller Attila emlékére szól

Belépés ingyenes!
Mindenkit szeretettel várunk!

Visegrád Város Önkormányzata
és a

Magyar Nemzeti Múzeum
Mátyás Király Múzeuma

tisztelettel meghívja
a város minden lakosát

**a visegrádi Görgei-emlékév
ünnepélyes
nyitó rendezvényére**

**2016. január 30-án 16 órára
a királyi palota nagytermébe**

A műsorban a köszöntők
és a programtervezet ismertetése után
az ünnepi előadást

Dr. Hermann Róbert
az MTA doktora,
egyetemi tanár tartja

A Görgei-kutatás problémái
címmel

Belépés ingyenes!
Mindenkit szeretettel várunk!

Felhívás

**Kedves Visegrádiak,
Civil szervezetek és Intézmények!**

A sokéves hagyománynak megfelelően 2016 január végére szeretnénk összeállítani és közkinccsé tenni Visegrád 2016. évi eseménynaptárát.

Azonban, hogy mindez megvalósulhasson, legkésőbb 2016. január 15-ig beérkezően szeretnénk megkapni a tervezett programokról minden alapinformációt azoktól, akik tervezik olyan esemény szervezését, mely közérdeklődésre tarthat számot.

Kérünk tehát mindenkit, aki tud ilyen tervezett programról, vagy annak szervezője, hogy a fent megjelölt időpontig juttassa el a tervezett esemény megnevezését, rövid leírását, időpontját és a szervező adatait a művelődési házba, vagy küldje el ezeket az információkat a mikesytamas@freemail.hu e-mail címre.

Köszönettel:

Mikesy Tamás

MEGHÍVÓ

A Visegrádi Hírek szerkesztőbizottsága
2016. január 18-én hétfőn, 16–17 óráig

**NYILVÁNOS
SZERKESZTŐSÉGI ÜLÉST**

tart,
melyre tisztelettel várja a kedves Olvasókat!

Papp Bianca

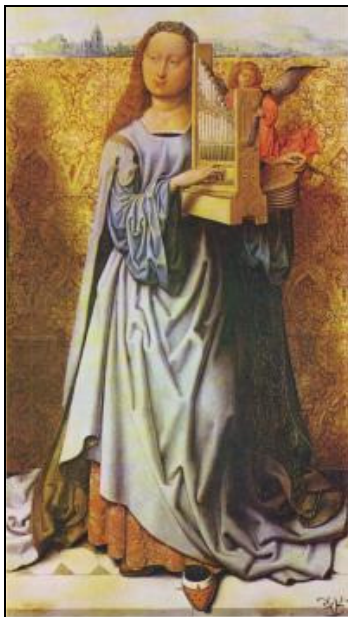
Január az ablakból

Téli ág, téli ág
hófehér minden,
vattával vontá be
az Isten.

Rebbenő hófelhő
mint pille jár most
Csajkovszkij zenére
egy táncot...

Szent Cecília ünnepén

A Visegrádi János-templom Kórusa Egyesület – az egyházi énekkar – 2015. november 21-én (szombaton), Szent Cecília ünnepének előestéjén az esti szent misén énekével, részvételével emlékezett meg védőszentjéről. Cecíliát a középkortól kezdve az egyházi zene védőszentjeként tisztelik.

Ez az ünnep az egyházi kórusnak is ünnepet jelent, így a szent mise után a Sirály étteremben egy kellemes vacsora keretében összegeztük éves tevékenységünket.

A vacsorán minden kórustag részt vett, melyre meghívtuk templomunk plébánosát *Kalász István* atyát és hűgát, *Julikát* is, akik állandó helyet biztosítanak a plébánián az énekkari próbákhoz. Köszönet érte! Nagyon jól éreztük magunkat, a vacsora finom volt és nagyon jó hangulatban telt.

Külön hálával és köszönettel tartozunk *Zeller Tibornak*, a Sirály étterem tulajdonosának, aki nagymértékben hozzájárult a vacsora költségeihez.

KÖSZÖNJÜK A JÓSZÍVŰ,
GÁLÁNS ADOMÁNYT!

A Visegrádi
János-templom Kórusa Egyesület
– egyházi énekkar

MEGHÍVÓ

2016. január 26-án (kedd) 18 órára a visegrádi moziba
a magyar kultúra napja alkalmából

JÁRVÁS KATALIN
IGAZI LELKÜNK

című

zenés irodalmi estjére

A belépés díjtalan!
Mindenkit szeretettel várunk!

Együtt Kulturális Egyesület

Zoller Attila születésnapján

Magyar gitáros előtt tiszteleg
a dzsesszvilág

Ha ismert magyar dzsesszgitárosról van szó, az embereknek általában *Szabó Gábor* ugrik be elsőre, ami többek között annak tudható be, hogy a kor legnagyobb kiadója, a John Coltrane albumait is jegyző Impulse! jelentette meg lemezeit, valamint hogy *Carlos Santana* úton-útfélen rá hivatkozik. Van azonban egy másik nagy hatású zenészünk is, a Visegrádon született *Zoller Attila*, aki előtt most a világ legismertebb gitárosai tisztelegnek, úgymint *Mike Stern*, *John Scofield*, *Pat Metheny* és a nemrég elhunyt *Jim Hall*.

Message to Attila címmel, a német Enja kiadó gondozásában jelenik meg nyáron az a lemez, amelyen a világ legismertebb dzsesszgitárosai tisztelegnek *Zoller Attila* magyar zeneszerző és hangszerfejlesztő előtt. A lemezen egykori zenésztársai és tanítványai választottak ki egy-egy Zoller-szerzeményt, és dolgozták fel egy adott ritmusszekció segítségével. A lemez alapötlete az 1998-ban elhunyt zenész lányától, a Vermontban élő *Alicia Zollertől* származik. Ő adta oda apja telefonkönyvét *David Becker* producernek, hogy felvehesse a kapcsolatot az egykori zenésztársakkal, valamint a Zoller által alapított Vermont Jazz Center hajdani növendékeivel. A felkérésre mindenki igent mondott, ez Becker szerint annak köszönhető, hogy Zoller nagyon kedves, szociális, zeneileg és emberileg egyaránt nyitott személyiség volt. Sokszor súlyos kábítószerfüggő tanítványait is rendszeresen, akár napi szinten látogatta, hogy segítsen nekik a leszokásban, mert bár ő maga nem volt függő, nehézségekből és kihívásokból neki is bőven kijutott.

Zoller Attila 1927-ben született Visegrádon, édesapja révén már négyévesen hegedülni és zongorázni tanult, majd tízévesen kezdte tanulmányait szárnykürtön és trombitán. Gitárt egészen a második világháború végéig nem vett a kezébe. Ekkoriban a Visegrádon állomásozó orosz csapatokat szórakoztatta harmonikajátékával, a katonákkal sokszor a házuk mellett található templomban zenélt együtt, ezzel is védve családját.

Aztán Visegrádon megelégette a szűkös lehetőségeket. Egy helyi harmonikáson keresztül megismerte *Tabányi Mihályt*, zenekart alapítottak, és járták az akkori-→

→ ban szokásos köröket: először budapesti éttermekben játszottak, majd miután ismertebbé váltak, a Balaton körüli vendéglátóhelyeken turnéztek, a kor ismert dalait játszották nagybőgő, gitár, harmonika felállásban.

1948 októberében Zoller, szembesülvén a kommunista hatalomátvétellel, fogta a gitárját, egy zacskóban pár ruhát, és Budapestről kigyalogolt Bécsbe egy rokonához. Itt került kapcsolatba a dzsesszel, méghozzá az osztrák *Vera Aueren* keresztül, akivel az érkezése utáni időkben egy helyi varietében zenélt együtt...

Zoller közben megkapta az osztrák állampolgárságot, de innen is továbbállt, és pár évre az NSZK-ba költözött, ahol megismerkedett *Albert Mangelsdorff*-al, a korszak egyik leginnovatívabb európai zenészével...

**Zoller helyet kapott
a zongorista Jutta Hipp zenekarában**

Bár Zoller maga nem szimpatizált a cool jazz mozgalommal, a műfaj egyik legjelesebb képviselőjének, a szaxofonos *Lee Konitz*nak a tónusa és improvizációs készsége óriási hatással volt rá. Vele 1955-ben találkozott Kölnben, és pillanatok alatt egymásra hangolódtak emberileg és zeneileg is. Így már jó barátok voltak, amikor Zoller 1956-ban először turnézott az USA-ban.

Zoller két évvel később visszatért egy újabb turnéra. Olyan gyorsan bekerült a helyi véráramba, hogy 1959-ben végül kiköltözött az Egyesült Államokba, és a legkeresettebb gitárosok között emlegették. A kor legnagyobb zenészei keresték, többek között *Benny Goodman*, *Stan Getz*, *Herbie Mann* vagy *Sonny Rollins*; és olyan innovatív zenészekkel játszott együtt napi szinten, mint a *Kind of Blue* című Miles David-lemezeiről ismert zongorista, *Bill Evans* vagy a kor egyik legnépszerűbb dobosa, *Chico Hamilton*.

Zoller élete végéig nehezen beszélt az ötvenes évekről. Érezhető, amellet, hogy külföldön sikeres és elismert volt, nagy fájdalmat okozott neki, hogy a körülmények elszakították édesanyjától és nővérétől. Családjáról és a forradalomról nem szeretett beszélni, sőt, interjúiban rendszeresen hárította az erre az időszakra vonatkozó kérdéseket, és először közel húsz évvel disszidálása után, 1966-ban, osztrák állampolgárként tudott hazalátogatni. ...

1975-ben Zoller besokallt a New York-i színtértől és zsbongástól, és a városban adott utolsó koncertje után Vermont államban vett házat. Amikor kiderült, hogy a környéken a dzsessz szinte semmilyen formában nincs jelen, rögtön elkezdett koncerteket szervezni, először maroknyi közönségnek éttermek pincéjében, a New York-i zenésztársak segítségével. Közben a kis házat, ahol élt, szép lassan felújította, és a hatalmas birtokon megalapította a ma is működő Vermont Jazz Centert (VJC). A VJC az első években nyári táborokat és kurzusokat szervezett Zoller New York-i tanítványainak, majd idővel egy rendszeres tantervvel rendelkező intézménnyé vált, ahol olyan barátok tanítottak, mint *Joe Chambers*, *Don Friedman* vagy *Lee Konitz*. Az iskolának hamar híre ment, és zenészeken kívül az USA-ban működő dzsessz-szövetségek is segítettek, szellemi és anyagi tőkével egyaránt. Az intézmény teljes gőzzel működik a nyolcvanas évek óta, és olyan zenészek kerültek ki a falai közül, mint az emléklemezen közreműködő *Pat Metheny*, akit Zoller tizennégy évesen fedezett fel egy nyári táborban, és akinek az egyetlen tanára volt.

A 80-as években Zoller elismert zenekarvezetőként folyamatosan turnézott saját zenekaraival. Ő maga ezt az időszakot tekintette a legsikeresebbnek az életében. Ez a lendület és a 90-es évek elejéig tartott a gitáros és intézményvezető életében...

Bár ekkor Vermontban élt, nagy vágya volt, hogy az utolsó koncertjeit Magyarországon, azon belül Budapesten és szülővárosában, Visegrádon adhassa. Ekkor felmerült miniszteri szinten, hogy Zollert Magyar Kultúráért díjjal tüntessék ki, meg is alakult egy szakmai bizottság. Két tag azonban azt állította – tévesen, hiteles források nélkül –, hogy Zollerék nyilasok voltak. Így az akkori kultuszminisztérium elállt a díjtól, noha a szakmai bizottság több tagja ismerte Zollert, életét kutatták és dokumentálták, azaz bizonyítható volt az állítás valótlanága.

Végül 1997. december 5-én elérkezett a nap, amikor Zoller kiállt a Magyar Rádió Márványtermében, *Szakcsi Lakatos Béla*, *Pege Aladár* és *Kőszegi Imre* társaságában (másnap Visegrádon is felléptek). Bár a magyar kormány részéről a kitüntetés elmaradt, a koncertre *Peter Tufo* frissen beiktatott amerikai nagykövét is kíváncsi volt, aki röviden elmondta, hogy Amerika mennyire büszke Zollerre és zenei örökségére, majd rövid beszédnek végén beszámolt a zenekarnak, amely bele is csapott a zenész hetvenedik születésnapjára eső koncertbe.

Látogatása után Zoller visszatért az Egyesült Államokba. Január 7-én részt vett utolsó lemezfelvételén New Yorkban, *Tommy Flanagan* és *George Mraz* társaságában – velük adta utolsó koncertjét a New York-i Zinc Barban. Néhány héttel később, 1998. január 25-én érte a halál Vermontban.

Három nap múlva Zoller közeli hozzátartozói, valamint legközelebbi munkatársai felkerekedtek, hogy végakarata szerint hamvait a vermonti házából pár percre található Towns-hend folyóba szórják, ahol a halála előtti évig naponta úszott. A folyót átívelő hídon pezsgőt bontottak a tiszteletére, elmondtak egy imát, majd a vízbe szórták a hamvait. A hídbe belevették egy gitárt, egy monogramot és egy folyó felé mutató nyilat.

Pándi Balázs

(Forrás: Internet, INDEX 2015. július 15. – szerk. vált.)

VISSZAKERÜLT HELYÉRE HEGEDÜS GÉZA EMLÉKTÁBLÁJA

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Kedves Megemlékezők!

A ház falán olvasható emléktábla azt jelzi, hogy a Visegrád Fő u. 95. sz. házban a hatvanas évektől a kilencvenes évek végéig nyaranta a magyar irodalom, irodalom- és színháztörténet egyik jelentős alakja élt és alkotott. *Hegedüs Géza* enciklopédikus műveltsége, tudóstól elvárható alaposága, fáradhatatlan alkotó kedve több, mint száz könyv megjelentetésével gazdagította a magyar irodalmat, ezernél több rádióműsort és szinte megszámlálhatatlan újság cikket, riportot, televíziós felvételt készített vele. Az ismeretterjesztés apostola volt. Elsősorban nem a szereplés vágya vezette, hanem a tudás átadásának öröme. Amikor a magyar történelmi múlt képekönnyvét írja, az a meggyőződés vezeti, hogy a mai nemzettudatnak is szüksége van a múlt alapos ismeretére, ennek útja pedig az, hogy minél érdekesebb, szórakoztatóbb formában táruljon elénk: hol romantikus felnagyításban, hol drámai erőterében. Megtanítja állást foglalni olvasóját, s ezzel történelmi tisztánlátását is segíti. Ötödik osztályos *Régen volt, hogy is volt* történelmi olvasókönyve a diákok számára is élvezetes nyelvezetben idézte meg az őskortól, a magyarok honfoglalásáig kapcsolódó mondákat, írott forrásokat.

Személyiségét, alkotói hitvallását leghitelesebben vallomásai és a vele készült riportok alapján ismerhetjük meg igazán. *Előljáró vallomás az Arcképvázlatokhoz* című írásából a magyar irodalomhoz való mély elköteleződését ismerjük meg: „A magyar irodalom s benne elsősorban a költészet bőségben, színvonalban semmivel sem marad el a nálunk sokkalta szerencsésebb múltú és nagyobb létszámú nemzetektől. Szinte csodának is tetszhet, hogy 'annyi balszerencse közt, oly sok vizsály után', nyelvtanilag annyira elszigetelten a közeli-távoli népektől, ilyen gyönyörűséges, ennyire széles hangskálájú írásművészetet tudunk kialakítani... Egész életemben mást sem szerettem, mint mesélni és tanítani. De lehetőleg együtt a kettőt. Mindig arra voltam büszke, hogy az óráimra önként, katalógus nélkül is bejártak a diákok, mert igényes mesemondó voltam a katedrán.” Ehhez kapcsolódik az a legenda, hogy a Színművészeti Főiskola – ahol drámatörténetet tanított – hallgatói felejthetetlen élményként élték meg vizsgadrukk helyett a visegrádi nyaraló teraszán lezajlott vizsgáikat.

Hitt az írás, olvasás örök értékében és erejében: „Meggyőződésem, hogy az emberek soha nem fognak leszokni az olvasásról. ... Azt szoktam mondani, hogy a könyv olyan áramforrás, ami hol kikapcsol, hol bekapcsol – mármint bennünket a valóságba.”

Alkotó módszeréről így vallott: „Szorgalmas ember vagyok. Életelvem, hogy 'nulla dies sine linea' – tehát ne teljék el nap vonás, azaz írás nélkül. Évtizedeken át megszoktam, hogy bárhol voltam – munkával, tanítással – a napot, vacsora után leülök a géphez és mesélgetek magamnak. Hol regényt, hol kalandok krónikáját, történelmet vagy elméletet.”

Megszívlelendők a tévéről vallott nézetei is: „Nem egyszerűen a másorral, a műfajjal van bajom. Állítom, hogy a tévé leállítja az emberek és főként a gyerekek képzeletét. Ha valaki egy könyvben seprőnyélen lovagoló boszorkányokról olvas vagy hall a rádióban, nyomban maga előtt

látja. A tévé éppen ettől a teremtő tevékenységtől fosztja meg, amikor rögtön meg is mutatja. És százezer különböző boszorkány helyett most már csak egy, a tévébeli létezik. Ugyanezért nem engedem a könyvemet illusztrálni. Képzelve el magának a gyerek azt, amiről mesélek. Ne korlátozza, ne befolyásolja őt valakinek a rajza.”

Hegedüs Géza gazdag életművet hagyott maga után, s talán ebbe a termékeny életműbe Visegrádnak is szerep jutott. A Fő utcai nyaralóban otthon érezte magát, szerető családjával nagyokat sétálni, s csomagnyi újsággal hóna alatt távozni a posta elől. Sokat tett Visegrád kulturális életéért önzetlenül. A hetvenes évek elején *Héjj Miklós* és *Kálazy László* közreműködésével egyik állandó résztvevője volt a Visegrádi Színjátszó Napok esemény sorozatának. Az előadásokhoz bevezetőket írt, fiatal színészeket hozott, neki is köszönhető, a nyári rendezvények egyik meghatározó eseménye volt a visegrádi országos fesztivál. Akik személyes résztvevői lehettünk a hetvenes évek e mozgalmas napjainak, nem csak a merész témaválasztású amatőr színpadok előadásait élvezhettük, de a Diófa vendéglő kerthelyiségében zajló szakmai vitákat is ahol *Hegedüs Géza* bácsi bölcs észrevételeit is hallhattuk. Ugyancsak az ő nevéhez köthető a mostani Zenés Nyári Esték rendezvénysorozat előzménye, a Történelmi Zenés Esték meghonosítása, amikor sok visegrádi gazdagodhatott maradandó zenei élménnyel.

Az emléktábla a Fő utca 95. számú ház falán

SZONETT AZ ANYANYELVRŐL

Hazám: magyar nyelv – igék, főnevek és melléknevek kincses birodalma – jó ezredév formálta műemkek!

Varázsodát a lélek befogadja, újult erőt adsz minden munka-napra és elringatsz, ha békén pihenek. Valóság lesz a képzelet kalandja, ha szavaidban értelmet nyerek.

A Siralom s a Halotti beszéd szavai óta járulok eléd és évszázadok költőit idézem.

Te vagy az otthon és a nagyvilág.

A nyelvtanod a törvény, melyen át a mondhatók szabályait megértem.

Tisztelt Megemlékezők! *Hegedüs Géza* méltó arra, hogy Visegrád büszke lehessen valamikori lakójára, mert gazdag életművével maradandót alkotott a magyar kultúra építményében, s megérdemli, hogy az utókor „jelet hagyjon” itt a Fő u. 95. sz. házban, ahol feltehetően több alkotása is megszületett.

Mezei Anna (Soproni Sándor Egyesület)

Néhány kiegészítő adat a visegrádi Mária-kápolna 19–20 sz.-i történetéhez (1. rész)

Visegrád talán a legszebb Duna-parti szakaszán álló kicsiny barokk kori kápolna történetével már harmadszor foglalkozom. Előzőleg a *Visegrádi Hírek* 2010. márciusi, ill. 2011. novemberi számában megjelent írásaimban próbáltam tisztázni a kápolna legendákkal teli történetét. Az akkor leírt kutatási eredményeimből emlékeztetőnek most csak a legfontosabbakat említem meg.

A Mária-kápolna keleti oldala

Az eredetileg *Nepomuki Szent János* tiszteletére szentelt kápolnát 1729–1733 között építették. A bejárat fölötti, 1873-ban elhelyezett német nyelvű vörösmárvány tábla szövege szerint a kápolna 1788-ban került a helyi plébánia kezelésébe. (A kápolna további fenntartójának a nevét nem közlik.) Ekkor a kápolna titulusa már Segítő Szűz Mária (Mária-hilf) volt.

1873-ban rendezik a kápolna környezetét. A domb, amelyen áll, ekkor kapta mai formáját. Valamivel később a kápolnával szemben, a Fő utcában álló királyi vadászkastélyhoz vezető út mentén platánok kettős sorát ültették.

A kápolnának évente kétszer van nagyobb ünnepe. Július 26-án, *Szent Anna* napján, nagymisét tartanak a Mária-kápolnában, szeptember 8-a Kisboldogasszony, a Mária-kápolna búcsúja. A 18. sz. végén a kápolna oltára fölé került kegykép, amely a passzai Segítő Szűz Mária-kép másolata volt, 1993-ban ellopták. Helyén ma a *G. Nagy Nóra* festőművész által készített másolat van.

Az oltár az egyhajós egyenes záródású szentély oltárfülkéjében áll. A kápolna hajóját fiókos dongaboltozat fedi, amelyen négy karéjjal bővített négyszög keretben *Szűz Máriát* és szüleit ábrázoló falkép látható. A keret stukkóval készült. A kép felső részét a Szentháromság, az Atya, Fiú és a Szentlélek felhők felett lebegő alakjai foglalják el. A kép alsó felében virágzó bokrok közt elhelyezett díszes kőpadon ül Anna kék ruhában, világos színű köpenyben, úgy tűnik, hogy lábait sárga takaró fedi. A pad másik végénél idősebb szakállas alak áll, *Szent Anna* férje, leeresztett jobb kezében liliumot (?) tart. *Joachim* ruházata hosszú, kék színű ruha, amelyet barnás színű köpeny fed. Kettőjük között áll a hosszú ruhába öltöztetett gyermek *Szűz Mária*, akinek feje körül vékony aranyszínű

vonallal megrajzolt glória látható. A gyermek Mária jobb kezével egy papírlapot (az Ószövetség könyvét helyettesíti) nyújt édesanyjának. A család fölötti felhőkből három angyalfejecske bukkan ki. A háttér itt ugyanolyan sárga (arany) színű, mint amilyen a Szentháromságot övezi. A festmény készítőjének nevét a falkép bal alsó sarkában látható szignó, LOHR F, árulja el.

Lohr Ferenc a festő (1871–1946), aki mesterségét a budapesti Iparművészeti Iskolán és a müncheni akadémián tanulta. Életrajza szerint legalább hatvan templomban festett ornamentikát és freskókat, vagy végzett restaurátorki munkákat. Nagymaroson a plébánia-templombelsőben 1926–1927-ben dolgozott. A toronyalj terét fedő 1509-ben készült késő-gótikus csillagboltozaton a bordák közötti boltsüvegeken lévő képeket is ő restaurálta.

A következő évben, 1928-ban a visegrádi templom belső terének újrafestése *Lohr Ferenc* tervei alapján történt. A visegrádi munkák befejezésére csak néhány évvel később, 1934-ben került sor.

A Lohr Ferenc által festett falkép:
Szűz Mária és családja

Plébániánk *Historia Domusában* olvasható *Hell Ferenc* plébános által írt összefoglalóban arról nem esik szó, hogy *Lohr Ferenc* a Mária-kápolnában falkép festésére kapott volna megbízást. Valószínűnek tartom, hogy a *Szűz Máriát* és szüleit, *Szent Annát* és *Joachimot* ábrázoló falkép 1928-ban, a plébániatemplom belső átfestésével egyidejűleg készülhetett. A kápolna szentélyének külső falán az *I. Ferenc József* király 1894 évi látogatását megörökítő feliratos tábla alatt egy nagyobb méretű fából készült feszület volt elhelyezve, amelyet az 1990-es évek elején elloptak. A tábla szövegéből kiderül, hogy *Pórtelky Tivadar* plébános által a kápolnában 1894. szeptember 23-án szolgáltató csendes misén *I. Ferenc József* is jelen volt.

A király visegrádi látogatásának előzménye az volt, hogy öfelsége részt vett az 1894. szeptember 17. és szeptember 21. között Balassagyarmat térségében megtartott őszi hadgyakorlaton. (Erről az eseményről a *Vasárnapi Újság* 41. évfolyam 1894. 38. sz. szeptember 23-i száma részletes, fotókkal és rajzokkal illusztrált beszámolót írt.)

A hadgyakorlatnak, amelyen mindössze két hadtest vett részt, az volt a terve, hogy az „ellenség”, vagyis 6. hadtest *Kovács* altábornagy vezetésével betört Magyarországi északi határain, és a Kassa–Miskolc–Balassagyarmat útvo-

nalon Budapest felé nyomulva a főváros és Komárom közötti összeköttetést Visegrád (vagy Esztergom) térségében elvágja. A 4. hadtest (budapesti) herceg *Lobkovitz* altábornagy vezérletével ezt a támadást úgy próbálta megelőzni, hogy a Duna jobb partján előrenyomul, és mielőtt ebben az „ellenség” megakadályozná, Visegrádon hidat ver, és átkel a marosi oldalra. A hadgyakorlat első napján, szeptember 17-én hajnalban, hogy a marosi partot biztosítsák, előbb kompokon az 1. és 2. honvéd gyalogezredet átvitték a túloldalra. Ezt követően megkezdődött az akkor 520 m széles folyón a pontonhíd megépítése, amelynek munkálatai a két parton egyszerre indultak meg, de más-más technikai és műszaki feltételekkel. A hetven pontonból álló, mindössze 58 perc alatt összeállított híd készítését az uralkodó a közelben lehorgonyzott *Fiume* nevű gőzhajóról nézte végig. A híd elkészülte után visszatért a marosi partra, és megszemlélte a másfél óra alatt átkelő 4. hadtest katonáit. A látottakkal a király elégedett volt, mert az addigi osztrák-magyar hadgyakorlatokon hasonló méretű és ilyen gyorsan megépült pontonhíd elkészítésére még nem volt példa.

A hadgyakorlat harmadik napján, szeptember 19-én a Balassagyarmatról délkeletre fekvő Patvarc határában a király kíséretében lévő *Arnulf* bajor herceggel és *Salvator Ferenc* főherceggel végignézte a 6. és 4. hadtest közt lefolytatott „védő” és „támadó” gyakorlatot.

A két hadtest részére tervezett feladat minden egyes vonásában az orosz és magyar sereg 1849-es hadműveletei szerint készült, amikor *Paskievics* herceg azon hiedelemben volt, hogy a magyar hadsereg zöme Budapest alatt áll, és *Görgeit* a Duna partjáról el akarta mozdítani.

A király még további két napot, szeptember 20–21-ét Balassagyarmaton töltött, majd szeptember 22-én hajnali két

A királyi vadászkastély (1909), Bene Vince felvétele

órákor a hadgyakorlatról Nagymarosra érkezett. Csavargózsosra átkelt Visegrádra, majd reggel kiment az erdőbe szarvasra vadászni. A következő nap szeptember 23-a vasárnap volt, és a király, hogy kötelességének eleget tegyen, a Mária-kápolnában misét hallgatott.
(*A cikket februári számunkban folytatjuk.*)

Szőke Mátyás
c. múzeumi igazgató

ELSŐ ADVENT VISEGRÁDON 2015.

A *Visegrádi Szövetség Egyesület* és a *Turisztikai Egyesület* a karácsonyvására évente tervezett alkalmat a decemberi időszakban. Sajnos, több esetben jelentkezett olyan probléma, hogy összecsesztak több szervezet rendezvényei. Ezeket szeretnénk volna ebben az évben elkerülni, ezért úgy gondoltuk, hogy idén a karácsonyváró programunkat az első advent napján rendezzük meg.

Szerencsére jó volt az időjárás, és a lakosok szép számban eljöttek a baráti együttlétre, beszélgetésre, műsorra és közös éneklésre. Azt is mondhatjuk, hogy többen jöttek, mint a korábbi években. Sok fiatal, házastársak, gyerekek. Sőt! A fiatalok a kínáláshoz is hozzájárultak saját süteményükkel és más készítményekkel. Úgy tapasztaltuk, hogy mindenki jól érezte magát, aki eljött.

Elnökségünk ez úton is köszönetet mond mindazoknak, akik segítettek a rendezvény lebonyolításában: az önkormányzatnak az anyagi támogatásért, az eszközök szállításáért; a művelődési háznak a hangosításért; *Zeller Tibornak* az ingyenes forralt borért (amely nagyon ízlett). Köszönet a teakészítésért; a dalkör tagjainak a végzett fizikai munkáért és fellépésért; az idősek otthona *Tátika Dalkörének* a remek előadásért. Köszönet mindenkinek, aki munkával, szervezéssel, süteményekkel, szendviccsel vagy zsíros kenyérral készült a megvendéglésre.

Ez úton kívánunk minden visegrádi lakosnak egész-ségsben gazdag, szerencsés, boldog új évet!

A Visegrádi Szövetség Egyesület elnöksége

Virágos Visegrádért díj – 2015.

Ebben az évben a Visegrádi Szövetség a virágos visegrádi kertek, udvarok díjazását az előző évek értékeléséhez képest módszerében megváltoztatta. Ez azzal is összefügg, hogy az értékelő csoport összetétele is megváltozott a 2015-ös évre. Az nem változott, hogy a csoport rendszeresen figyelemmel kísérte a nyári időszakban a szép kerteket, udvarokat és erről rendszerességgel egyeztetett.

A módszer abban változott, hogy 2015-ben nem havonta ítéltük oda a díjat, hanem évente egyszer – az év végén. Vagyis a díj odaítélésénél a folyamatosságot, a rendszeresít és állandóságot szeretnénk értékelni a döntésért felelős csoport. Természetesen a szempontokban továbbra is szerepet játszik a virágosítás, a különlegesség, az együttes harmónia a zöld és a virágos növények között, de fő szempont, hogy ezek lehetőleg minél tovább (több hónapon keresztül) álljanak fent.

2015-ben a *Virágos Visegrádért díjat* az alábbiaknak ítéltük oda:

Schüssterl Mihálynénak (Rozika) – Fő utca,
Honti Lászlónénak (Zsóka) – Schulek utca,
Sitku Pálnénak (Annuska) – Harangvirág utca.

A díjak átadására (oklevél, ajándék) a Visegrádi Szövetség által rendezendő *farsangi bálon* kerül sor, amely után a Visegrádi Hírek olvasóit is részletesebben tájékoztatjuk erről.

VSZ értékelő csoport

Nagyrévész díjat kapott a visegrádi révhajózási cég vezetője

Jung Vilmos a vándor kormánykerékkel

Nagyrévész díjat kapott *Jung Vilmos*, a Visegrád és Nagymaros közötti révforgalmat bonyolító Atlantis-Visegrád Club Kft. ügyvezetője.

A vándor kormánykereket minden évben egyszer, a területi alelnököktől beérkező javaslatok alapján, a Révhajósok Országos Szövetségének elnöksége ítéli oda annak a révésznek vagy üzemeltetőnek, aki szakmailag és esztétikailag példaszerűen üzemelteti a kompot, és jó kapcsolatot tart az utasokkal.

Jung Vilmos a díj elnyerését nem csupán saját eredményének tekinti, mert tisztában van azzal, hogy mennyire fontos a cég dolgozóinak szakértelme és munkája is.

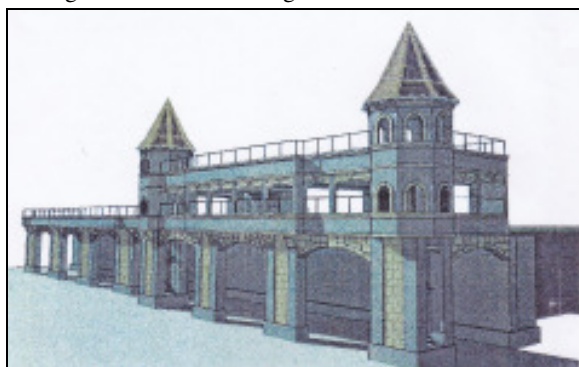
A kilencvenes évek eleje óta működő családi vállalkozás 17 főt foglalkoztat, folyamatosan fejlődik annak ellenére, hogy az elmúlt esztendőben akadnak nehézségek. Ezek megoldására a visegrádi révhajózási cég vezetői újabb lehetőségeket kerestek: kirándulóhajót vásároltak, idegenforgalmi irodát nyitottak, helyi buszjáratokat indítanak a várba, Esztergomba és Szentendrre; idén nyáron pedig nemzetközi hajókikötő építésébe is belekezdtek.

Nemzetközi kikötő épül Visegrádon

Jung Csaba, az Atlantis-Visegrád Club Kft. képviselője a családi vállalkozásban működtetett cég idén nyáron indított beruházásáról adott tájékoztatást.

„A beruházás gondolata hat évvel ezelőtt született meg. A Nagymaros és Visegrád közötti révátkelést szeretnénk volna egy kicsit felfejleszteni. Visegrádnak az egyik fő húzóágazata a turizmus és mi is el szeretnénk volna menni a turizmus irányába, azon belül is a vízi turizmushoz szeretnénk volna egy kicsit szélesebb körben eljutni.”

Jung Csaba elmondta, hogy a mintegy 250 millió forintos fejlesztés 45%-a, mintegy 98 millió forint összegben uniós és állami támogatásból, 55%-ban pedig a kft. saját költségvetéséből valósul meg.

A kikötő tervrajza

„A létesítmény nem csak sport és kedvtelési célú kikötésre alkalmas, hanem városnéző hajók, illetve kabinos személyhajók fogadására is egyaránt. Ami egyedivé teszi a kikötőt, az a belső árkád kialakítás, ami – úgy tudom – a Dunán és a Rajnán is egyedülálló. Nincs ilyen jellegű építmény, ahol a személyhajókat, illetve a sport és kedvtelési célú hajókat ilyen módon, illetve ilyen színvonalon tudnák fogadni.”

A kivitelezést nagyon sok előkészítő munka előzte meg. *Jung Csaba* kifejtette, hogy a kikötő terve többszöri módosításon esett keresztül, hiszen figyelembe kellett venni a természet- és örökségvédelmi szempontokat, valamint az ivóvízkutak védősávját és még számos szakhatósági állásfoglalást.

Emellett igyekeztek Visegrád történelmi múltjára is utalni az épülettel. A középkor hangulatát a félig pattintott, félig szélezett kőből kialakított burkolat hatása idézi fel.

„Ha az ember egy kikötőre gondol, akkor egy rakpart jut elsősorban eszébe, mint amelyet például Budapesten sok helyen láthatunk. Szeretnénk volna ehhez képest valami pluszt hoztatni, egy olyan turisztikai attrakciót, beruházást véghezvinni, amely nem csak turisztikai oldalról csalogató, hanem a hajózási, tehát a nautikai szempontokat is szem előtt tartja.”

A létesítmény hossza 70 méter, ami egy 40 és egy 30 méteres tagból áll össze, szélessége pedig 6 méter. Az objektum megépítésével 50 sport-, illetve motorcsónak parti tárolására nyílik lehetőség, az árkádok alatt pedig a hajók méretétől függ a tárolókapacitás.

A beruházás nem titkolt célja az is, hogy a vízi életet, mely igen jelentős volt régen Visegrádon, felélesszék, emellett pedig hét új munkahely jön létre a megvalósítást követően.

„2016. nyarára szeretnénk befejezni a beruházást. Bízunk abban, hogy a város közössége is büszke lesz az új létesítményre, és a kikötő mind Visegrád, mind a régió és ezen keresztül Magyarország iránt is felkelti az érdeklődést a turisták számára.”

Danubia Televízió szerkesztősége

Cserépkályha építése,
átrakása,
új és régi csempéből
és téglakályha-építés

Honti László
06 (20) 356-6634

**Kistehér-fuvarozás 0–2 t-ig;
gépi földmunka**

Fieszl Csaba
Tel.: 06 (30) 226-3089

**WEBOLDAL TERVEZÉSE-ÜZEMELTETÉSE
HARDVER SZAKTANCSADÁS
ADAT- ÉS EGYÉB
SZÁMÍTÓGÉPES FELDOLGOZÁS
MUCSI ATTILA**

Telefon: 06 (30) 969 6197
Web: <http://www.mucsia.hu>

**AJTÓ, ABLAK,
ÁRNYÉKOLÁSTECHNIKA**
garanciával, korrekt áron

Herr Gábor
06 (20) 399-7027, 06 (20) 599-9337
www.herrsta.eu

**TŰZIFAELOADÁS
HÁZHOZ SZÁLLÍTÁSSAL!**

EÖRY CSABA
Tel.: 06 (30) 306-0516

Autómentés, karosszéria-javítás, autószerelés,
autóüvegezés, kozmetika, fényezés,
biztosítás ügyintézés, kárrendezés,
autóüveg kis- és nagykereskedés,
forgalomból kivonás, javítás idejére csereautó,
vizsgáztatás, Old Timer felújítás!

Karosszerialakatos-tanulót felveszek!

HERR AUTÓSZERVIZ

2023 Dunabogdány, Ág u. 7.
Tel.: 06 (20) 957-0098

F A T E L E P

2022 Tahitótfalu, Béke út 87.
(falu végén, Pócsmezgyer irányába)

Faáru kedvezményes áron!
Januárban bruttó 68.500 Ft/m³
Zsaludeszka 51.500 Ft/m³

Gerenda, padló, deszka, tetőléc, OSB,
tetőfóliák, lambéria

Szlovák, minőségi fenyő fűrészáru
óriási választéka azonnal, raktárról

Házhoz szállítás,
gyalulás és méretre vágás megoldható!

Nyitva tartás:
hétfőtől péntekig 7–16 óráig
szombaton 7–12 óráig

Telefon: 06 (30) 834-2299
06 (30) 462-4192

E-mail: tahifa87@gmail.com
www.tahifaker.hu

A Puscho Kft.
dunabogdányi telepére
adminisztrátort keres

Elsősorban Dunabogdány
és környékén lakók
jelentkezését várjuk

Feltételek:

30 év feletti életkor,
középfokú végzettség,
számítógép felhasználói szintű
ismerete

(Excel, Word, internet, e-mail)

„B” kategóriás jogosítvány előny

Az önéletrajzokat
az alábbi e-mail-címen várjuk:

beton@puscho.hu és
puscho@dunakanyar.net

Érdeklődni telefonon
a 06 (26) 318-926-os számon lehet

Ha nyár, akkor napszemüveg! Nálunk augusztusig a napszemüvegek körül forog a világ!
Részletek az optikában.

SZEMÉSZ SZAKORVOSI VIZSGÁLAT, GYERMEKSZEMÉSZET
KONTAKTLENCSE, - VIZSGÁLAT - FORGALMAZÁS - KONTAKTLENCSE ÁPOLÓSZEREK
SZEMÜVEG KÉSZÍTÉS, JAVÍTÁS
FOTÓ CIKKEK, FÉNYKÉP ELŐHÍVÁS, IGAZOLVÁNYKÉP KÉSZÍTÉS

2016 LEÁNYFALU, MÓRICZ ZSIGMOND ÚT 49/C. * NYITVA: H-P: 10.00-19.00, SZO: 10.00-14.00

Telefon: 06-26/580-072 (vizsgálati előjegyzés is)
www.horuszoptika.hu

EGYEDI AJANDEKOK Dekoralom Bt.
BÖGRE
PÓLO
PÁRNA
TÁSKA

06 20 412 24 21
info@dekoralom.hu
www.dekoralom.hu

**Gyógypedikűrös és manikűrös
házhoz megy!**
Telefon: 06 (20) 349-4099

VISEGRÁDI HÍREK

Kiadja Visegrád Város Önkormányzata

Megjelenik havonta, 800 példányban

Felelős szerkesztő: Gróf Péter

A szerkesztőbizottság tagjai: Borsody István, Gróf Péter, dr. Gróh Dániel,
Mezei Anna, Mikesy Tamás, Szigeti János

Kéziratleadás: minden hó 15-ig

ISSN 1587-7477 (nyomtatott) – ISSN 2416-0350 (online)

Írásaik tartalmáért a szerzők vállalják a felelősséget!

Szerkesztőség: Visegrád, Széchenyi u. 11.

Tipográfia, tördelés: Borsody István

Nyomdai munkák: Kucsák Könyvkötészet és Nyomda, Vác

HEGYVIDÉKI ÁLLATKÖRHÁZ
DR. SZOLNOKI JÁNOS
26/317-532
30/9370-863

www.hegyvidekiklin.fw.hu

ÁLLATKÖRHÁZ
+ SZENTENDRE, RÓMAI SÁNC 2/B.
RENDELÉSI IDŐ:
H.-P.: 8.00 - 20.00
Szo.: 9.00 - 12.00
- bejelentkezés alapján

+ TAHITÓTFALU, SZENTENDREI ÚT 6.
(TESCO-val szemben)
RENDELÉSI IDŐ:
H.-P.: 9.00 - 12.00
15.00 - 19.00
Szo.: 9.00 - 12.00
- bejelentkezés alapján

Éjszakai, hétvégi ügyelet: 06 30/662-6849

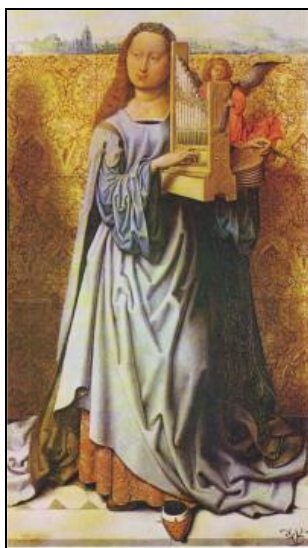
szolgáltatásaink:

- Sebészet, orthopédia
- Belgyógyászat
- Szülészet
- Szemészet
- Röntgen
- Labor
- Endoszkóp
- Lézer
- Mágnes terápia
- Ultrahang

Teljes körű ellátás, kiszállás, házi állatorvosi ellátás

Szent Cecília ünnepén

A Visegrádi János-templom Kórusa Egyesület – az egyházi énekkar – 2015. november 21-én (szombaton), Szent Cecília ünnepének előestéjén az esti szent misén énekével, részvételével emlékezett meg védőszentjéről. Cecíliát a középkortól kezdve az egyházi zene védőszentjeként tisztelik.

Ez az ünnep az egyházi kórusnak is ünnepet jelent, így a szent mise után a Sirály étteremben egy kellemes vacsora keretében összegeztük éves tevékenységünket.

A vacsorán minden kórustag részt vett, melyre meghívtuk templomunk plébánosát *Kalász István* atyát és hűgát, *Julikát* is, akik állandó helyet biztosítanak a plébánián az énekkari próbákhoz. Köszönet érte! Nagyon jól éreztük magunkat, a vacsora finom volt és nagyon jó hangulatban telt.

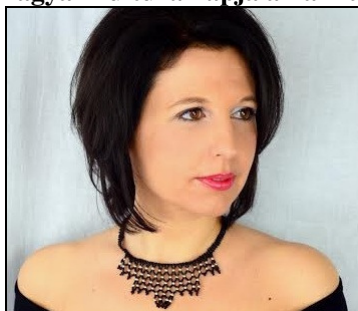
Külön hálával és köszönettel tartozunk *Zeller Tibornak*, a Sirály étterem tulajdonosának, aki nagymértékben hozzájárult a vacsora költségeihez.

KÖSZÖNJÜK A JÓSZÍVŰ,
GÁLÁNS ADOMÁNYT!

*A Visegrádi
János-templom Kórusa Egyesület
– egyházi énekkar*

MEGHÍVÓ

2016. január 26-án (kedd) 18 órára a visegrádi moziba
a magyar kultúra napja alkalmából

JÁRVÁS KATALIN
IGAZI LELKÜNK

című

zenés irodalmi estjére

A belépés díjtalan!

Mindenkit szeretettel várunk!

Együtt Kulturális Egyesület

Zoller Attila születésnapján

Magyar gitáros előtt tiszteleg a dzsesszvilág

Ha ismert magyar dzsesszgitárosról van szó, az embereknek általában *Szabó Gábor* ugrik be elsőre, ami többek között annak tudható be, hogy a kor legnagyobb kiadója, a John Coltrane albumait is jegyző Impulse! jelentette meg lemezeit, valamint hogy *Carlos Santana* úton-útfélen rá hivatkozik. Van azonban egy másik nagy hatású zenészünk is, a Visegrádon született *Zoller Attila*, aki előtt most a világ legismertebb gitárosai tisztelegnek, úgymint *Mike Stern*, *John Scofield*, *Pat Metheny* és a nemrég elhunyt *Jim Hall*.

Message to Attila címmel, a német Enja kiadó gondozásában jelenik meg nyáron az a lemez, amelyen a világ legismertebb dzsesszgitárosai tisztelegnek *Zoller Attila* magyar zeneszerző és hangszerfejlesztő előtt. A lemezen egykori zenésztársai és tanítványai választottak ki egy-egy Zoller-szerzeményt, és dolgozták fel egy adott ritmusszekció segítségével. A lemez alapötlete az 1998-ban elhunyt zenész lányától, a Vermontban élő *Alicia Zollertől* származik. Ő adta oda apja telefonkönyvét *David Becker* producernek, hogy felvehesse a kapcsolatot az egykori zenésztársakkal, valamint a Zoller által alapított Vermont Jazz Center hajdani növendékeivel. A felkérésre mindenki igent mondott, ez Becker szerint annak köszönhető, hogy Zoller nagyon kedves, szociális, zeneileg és emberileg egyaránt nyitott személyiség volt. Sokszor súlyos kábítószerfüggő tanítványait is rendszeresen, akár napi szinten látogatta, hogy segítsen nekik a leszokásban, mert bár ő maga nem volt függő, nehézségekből és kihívásokból neki is bőven kijutott.

Zoller Attila 1927-ben született Visegrádon, édesapja révén már négyévesen hegedülni és zongorázni tanult, majd tízévesen kezdte tanulmányait szárnykürtön és trombitán. Gitárt egészen a második világháború végéig nem vett a kezébe. Ekkoriban a Visegrádon állomásozó orosz csapatokat szórakoztatta harmonikajátékával, a katonákkal sokszor a házuk mellett található templomban zenélt együtt, ezzel is védve családját.

Aztán Visegrádon megelégette a szűkös lehetőségeket. Egy helyi harmonikáson keresztül megismerte *Tabányi Mihályt*, zenekart alapítottak, és jártak az akkori-

→ ban szokásos köröket: először budapesti éttermekben játszottak, majd miután ismertebbé váltak, a Balaton körüli vendéglátóhelyeken turnézta, a kor ismert dalait játszották nagybőgő, gitár, harmonika felállásban.

1948 októberében Zoller, szembesülvén a kommunista hatalomátvétellel, fogta a gitárját, egy zacskóban pár ruhát, és Budapestről kigyalogolt Bécsbe egy rokonához. Itt került kapcsolatba a dzsesszel, méghozzá az osztrák *Vera Aueren* keresztül, akivel az érkezése utáni időkben egy helyi varietében zenélt együtt...

Zoller közben megkapta az osztrák állampolgárságot, de innen is továbbállt, és pár évre az NSZK-ba költözött, ahol megismerkedett *Albert Mangelsdorff*-al, a korszak egyik leginnovatívabb európai zenészével...

**Zoller helyet kapott
a zongorista Jutta Hipp zenekarában**

Bár Zoller maga nem szimpatizált a cool jazz mozgalommal, a műfaj egyik legjelesebb képviselőjének, a szaxofonos *Lee Konitz*nak a tónusa és improvizációs készsége óriási hatással volt rá. Vele 1955-ben találkozott Kölnben, és pillanatok alatt egymásra hangolódtak emberileg és zeneileg is. Így már jó barátok voltak, amikor Zoller 1956-ban először turnézott az USA-ban.

Zoller két évvel később visszatért egy újabb turnéra. Olyan gyorsan bekerült a helyi véráramba, hogy 1959-ben végül kiköltözött az Egyesült Államokba, és a legkeresettebb gitárosok között emlegették. A kor legnagyobb zenészei keresték, többek között *Benny Goodman*, *Stan Getz*, *Herbie Mann* vagy *Sonny Rollins*; és olyan innovatív zenészekkel játszott együtt napi szinten, mint a *Kind of Blue* című Miles David-lemezeiről ismert zongorista, *Bill Evans* vagy a kor egyik legnépszerűbb dobosa, *Chico Hamilton*.

Zoller élete végéig nehezen beszélt az ötvenes évekről. Érezhető, amellet, hogy külföldön sikeres és elismert volt, nagy fájdalmat okozott neki, hogy a körülmények elszakították édesanyjától és nővérétől. Családjáról és a forradalomról nem szeretett beszélni, sőt, interjúiban rendszeresen hátrította az erre az időszakra vonatkozó kérdéseket, és először közel húsz évvel disszidálása után, 1966-ban, osztrák állampolgárként tudott hazalátogatni. ...

1975-ben Zoller besokallt a New York-i színtértől és zsbongástól, és a városban adott utolsó koncertje után Vermont államban vett házat. Amikor kiderült, hogy a környéken a dzsessz szinte semmilyen formában nincs jelen, rögtön elkezdett koncerteket szervezni, először maroknyi közönségnek éttermek pincéjében, a New York-i zenésztársak segítségével. Közben a kis házat, ahol élt, szép lassan felújította, és a hatalmas birtokon megalapította a ma is működő Vermont Jazz Centert (VJC). A VJC az első években nyári táborokat és kurzusokat szervezett Zoller New York-i tanítványainak, majd idővel egy rendez tantervvel rendelkező intézménnyé vált, ahol olyan barátok tanítottak, mint *Joe Chambers*, *Don Friedman* vagy *Lee Konitz*. Az iskolának hamar híre ment, és zenészeken kívül az USA-ban működő dzsessz-szövetségek is segítettek, szellemi és anyagi tőkével egyaránt. Az intézmény teljes gőzzel működik a nyolcvanas évek óta, és olyan zenészek kerültek ki a falai közül, mint az emléklemezen közreműködő *Pat Metheny*, akit Zoller tizennégy évesen fedezett fel egy nyári táborban, és akinek az egyetlen tanára volt.

A 80-as években Zoller elismert zenekarvezetőként folyamatosan turnézott saját zenekaraival. Ő maga ezt az időszakot tekintette a legsikeresebbnek az életében. Ez a lendület és a 90-es évek elejéig tartott a gitáros és intézményvezető életében...

Bár ekkor Vermontban élt, nagy vágya volt, hogy az utolsó koncertjeit Magyarországon, azon belül Budapesten és szülővárosában, Visegrádon adhassa. Ekkor felmerült miniszteri szinten, hogy Zollert Magyar Kultúráért díjjal tüntessék ki, meg is alakult egy szakmai bizottság. Két tag azonban azt állította – tévesen, hiteles források nélkül –, hogy Zollerék nyilasok voltak. Így az akkori kultuszminisztérium elállt a díjtól, noha a szakmai bizottság több tagja ismerte Zollert, életét kutatták és dokumentálták, azaz bizonyítható volt az állítás valótlanága.

Végül 1997. december 5-én elérkezett a nap, amikor Zoller kiállt a Magyar Rádió Márványtermében, *Szakcsi Lakatos Béla*, *Pege Aladár* és *Kőszegi Imre* társaságában (másnap Visegrádon is felléptek). Bár a magyar kormány részéről a kitüntetés elmaradt, a koncertre *Peter Tufo* frissen beiktatott amerikai nagykövet is kíváncsi volt, aki röviden elmondta, hogy Amerika mennyire büszke Zollerre és zenei örökségére, majd rövid beszédének végén beszámolt a zenekarnak, amely bele is csapott a zenész hetvenedik születésnapjára eső koncertbe.

Látogatása után Zoller visszatért az Egyesült Államokba. Január 7-én részt vett utolsó lemezfelvételén New Yorkban, *Tommy Flanagan* és *George Mraz* társaságában – velük adta utolsó koncertjét a New York-i Zinc Barban. Néhány héttel később, 1998. január 25-én érte a halál Vermontban.

Három nap múlva Zoller közeli hozzátartozói, valamint legközelebbi munkatársai felkerekedtek, hogy végakarata szerint hamvait a vermonti házából pár percre található Towns-hend folyóba szórják, ahol a halála előtti évig naponta úszott. A folyót átívelő hídon pezsgőt bontottak a tiszteletére, elmondtak egy imát, majd a vízbe szórták a hamvait. A hídbe belevéstek egy gitárt, egy monogramot és egy folyó felé mutató nyilat.

Pándi Balázs

(Forrás:

Internet, INDEX 2015. július 15. – szerk. változat)

VISSZAKERÜLT HELYÉRE HEGEDÜS GÉZA EMLÉKTÁBLÁJA

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Kedves Megemlékezők!

A ház falán olvasható emléktábla azt jelzi, hogy a Visegrád Fő u. 95. sz. házban a hatvanas évektől a kilencvenes évek végéig nyaranta a magyar irodalom, irodalom- és színháztörténet egyik jelentős alakja élt és alkotott. *Hegedüs Géza* enciklopédikus műveltsége, tudóstól elvárható alaposága, fáradhatatlan alkotó kedve több, mint száz könyv megjelentetésével gazdagította a magyar irodalmat, ezernél több rádióműsört és szinte megszámlálhatatlan újság cikket, riportot, televíziós felvételt készített vele. Az ismeretterjesztés apostola volt. Elsősorban nem a szereplés vágya vezette, hanem a tudás átadásának öröme. Amikor a magyar történelmi múlt képekönnyvét írja, az a meggyőződés vezeti, hogy a mai nemzettudatnak is szüksége van a múlt alapos ismeretére, ennek útja pedig az, hogy minél érdekesebb, szórakoztatóbb formában táruljon elénk: hol romantikus felnagyításban, hol drámai erőterében. Megtanítja állást foglalni olvasóját, s ezzel történeti tisztánlátását is segíti. Ötödik osztályos *Régen volt, hogy is volt* történelmi olvasókönyve a diákok számára is élvezetes nyelvezetben idézte meg az őskortól, a magyarok honfoglalásáig kapcsolódó mondákat, írott forrásokat.

Személyiségét, alkotói hitvallását leghitelesebben vallomásai és a vele készült riportok alapján ismerhetjük meg igazán. *Előljáró vallomás az Arcképvázlatokhoz* című írásából a magyar irodalomhoz való mély elköteleződését ismerjük meg: „A magyar irodalom s benne elsősorban a költészet bőségben, színvonalban semmivel sem marad el a nálunk sokkalta szerencsésebb múltú és nagyobb létszámú nemzetektől. Szinte csodának is tetszhet, hogy 'annyi balszerencse közt, oly sok vizsály után', nyelvi-ileg annyira elszigetelten a közeli-távoli népektől, ilyen gyönyörűséges, ennyire széles hangskálájú írásművészetet tudunk kialakítani... Egész életemben mást sem szerettem, mint mesélni és tanítani. De lehetőleg együtt a kettőt. Mindig arra voltam büszke, hogy az óráimra önként, katalógus nélkül is bejártak a diákok, mert igényes mesemondó voltam a katedrán.” Ehhez kapcsolódik az a legenda, hogy a Színművészeti Főiskola – ahol drámatörténetet tanított – hallgatói felejthetetlen élményként élték meg vizsgadrukk helyett a visegrádi nyaraló teraszán lezajlott vizsgáikat.

Hitt az írás, olvasás örök értékében és erejében: „Meggyőződésem, hogy az emberek soha nem fognak leszokni az olvasásról. ... Azt szoktam mondani, hogy a könyv olyan áramforrás, ami hol kikapcsol, hol bekapcsol – mármint bennünket a valóságba.”

Alkotó módszeréről így vallott: „Szorgalmas ember vagyok. Életelvem, hogy 'nulla dies sine linea' – tehát ne teljék el nap vonás, azaz írás nélkül. Évtizedeken át megszoktam, hogy bárhol voltam – munkával, tanítással – a napot, vacsora után leülök a géphez és mesélgetek magamnak. Hol regényt, hol kalandok krónikáját, történelmet vagy elméletet.”

Megszívlelendők a tévéről vallott nézetei is: „Nem egyszerűen a másorral, a műfajjal van bajom. Állítom, hogy a tévé leállítja az emberek és főként a gyerekek képzeletét. Ha valaki egy könyvben seprőnyélen lovagoló boszorkányokról olvas vagy hall a rádióban, nyomban maga előtt

látja. A tévé éppen ettől a teremtő tevékenységtől fosztja meg, amikor rögtön meg is mutatja. És százezer különböző boszorkány helyett most már csak egy, a tévébeli létezik. Ugyanezért nem engedem a könyvemet illusztrálni. Képzelve el magának a gyerek azt, amiről mesélek. Ne korlátozza, ne befolyásolja őt valakinek a rajza.”

Hegedüs Géza gazdag életművet hagyott maga után, s talán ebbe a termékeny életműbe Visegrádnak is szerep jutott. A Fő utcai nyaralóban otthon érezte magát, szerető családjával nagyokat sétálni, s csomagnyi újsággal hóna alatt távozni a posta elől. Sokat tett Visegrád kulturális életéért önzetlenül. A hetvenes évek elején *Héjj Miklós* és *Kálazy László* közreműködésével egyik állandó résztvevője volt a Visegrádi Színjátszó Napok esemény sorozatának. Az előadásokhoz bevezetőket írt, fiatal színészeket hozott, neki is köszönhető, a nyári rendezvények egyik meghatározó eseménye volt a visegrádi országos fesztivál. Akik személyes résztvevői lehettünk a hetvenes évek e mozgalmas napjainak, nem csak a merész témaválasztású amatőr színpadok előadásait élvezhettük, de a Diófa vendéglő kerthelyiségében zajló szakmai vitákat is ahol *Hegedüs Géza* bácsi bölcs észrevételeit is hallhattuk. Ugyancsak az ő nevéhez köthető a mostani Zenés Nyári Esték rendezvénysorozat előzménye, a Történeti Zenés Esték meghonosítása, amikor sok visegrádi gazdagodható maradandó zenei élménnyel.

Az emléktábla a Fő utca 95. számú ház falán

SZONETT AZ ANYANYELVRŐL

Hazám: magyar nyelv – igék, főnevek és melléknevek kincses birodalma – jó ezredév formálta műemkek!

Varázsodát a lélek befogadja, újult erőt adsz minden munka-napra és elringatsz, ha békén pihenek. Valóság lesz a képzelet kalandja, ha szavaidban értelmet nyerek.

A Siralom s a Halotti beszéd szavai óta járulok eléd és évszázadok költőit idézem.

Te vagy az otthon és a nagyvilág.

A nyelvtanod a törvény, melyen át a mondhatók szabályait megértem.

Tisztelt Megemlékezők! *Hegedüs Géza* méltó arra, hogy Visegrád büszke lehessen valamikori lakójára, mert gazdag életművével maradandót alkotott a magyar kultúra építményében, s megérdemli, hogy az utókor „jelet hagyjon” itt a Fő u. 95. sz. házban, ahol feltehetően több alkotása is megszületett.

Mezei Anna (Soproni Sándor Egyesület)

Néhány kiegészítő adat a visegrádi Mária-kápolna 19–20 sz.-i történetéhez (1. rész)

Visegrád talán a legszebb Duna-parti szakaszán álló kicsiny barokk kori kápolna történetével már harmadszor foglalkozom. Előzőleg a *Visegrádi Hírek* 2010. márciusi, ill. 2011. novemberi számában megjelent írásaimban próbáltam tisztázni a kápolna legendákkal teli történetét. Az akkor leírt kutatási eredményeimből emlékeztetőnek most csak a legfontosabbakat említem meg.

A Mária-kápolna keleti oldala

Az eredetileg *Nepomuki Szent János* tiszteletére szentelt kápolnát 1729–1733 között építették. A bejárat fölötti, 1873-ban elhelyezett német nyelvű vörösmárvány tábla szövege szerint a kápolna 1788-ban került a helyi plébánia kezelésébe. (A kápolna további fenntartójának a nevét nem közlik.) Ekkor a kápolna titulusa már Segítő Szűz Mária (Mária-hilf) volt.

1873-ban rendezik a kápolna környezetét. A domb, amelyen áll, ekkor kapta mai formáját. Valamivel később a kápolnával szemben, a Fő utcában álló királyi vadászkastélyhoz vezető út mentén platánok kettős sorát ültették.

A kápolnának évente kétszer van nagyobb ünnepe. Július 26-án, *Szent Anna* napján, nagymisét tartanak a Mária-kápolnában, szeptember 8-a Kisboldogasszony, a Mária-kápolna búcsúja. A 18. sz. végén a kápolna oltára fölé került kegykép, amely a passauai Segítő Szűz Mária-kép másolata volt, 1993-ban ellopták. Helyén ma a *G. Nagy Nóra* festőművész által készített másolat van.

Az oltár az egyhajós egyenes záródású szentély oltárfülkéjében áll. A kápolna hajóját fiókos dongaboltozat fedi, amelyen négy karéjjal bővített négyszög keretben *Szűz Máriát* és szüleit ábrázoló falkép látható. A keret stukkóval készült. A kép felső részét a Szentháromság, az Atya, Fiú és a Szentlélek felhők felett lebegő alakjai foglalják el. A kép alsó felében virágzó bokrok közt elhelyezett díszes kőpadon ül Anna kék ruhában, világos színű köpenyben, úgy tűnik, hogy lábait sárga takaró fedi. A pad másik végénél idősebb szakállas alak áll, *Szent Anna* férje, leeresztett jobb kezében liliumot (?) tart. *Joachim* ruházata hosszú, kék színű ruha, amelyet barnás színű köpeny fed. Kettőjük között áll a hosszú ruhába öltöztetett gyermek *Szűz Mária*, akinek feje körül vékony aranyszínű

vonallal megrajzolt glória látható. A gyermek Mária jobb kezével egy papírlapot (az Ószövetség könyvét helyettesíti) nyújt édesanyjának. A család fölötti felhőkből három angyalfejecske bukkan ki. A háttér itt ugyanolyan sárga (arany) színű, mint amilyen a Szentháromságot övezi. A festmény készítőjének nevét a falkép bal alsó sarkában látható szignó, LOHR F, árulja el.

Lohr Ferenc a festő (1871–1946), aki mesterségét a budapesti Iparművészeti Iskolán és a müncheni akadémián tanulta. Életrajza szerint legalább hatvan templomban festett ornamentikát és freskókat, vagy végzett restaurátorki munkákat. Nagymaroson a plébánia-templombelsőben 1926–1927-ben dolgozott. A toronyalj terét fedő 1509-ben készült késő-gótikus csillagboltozaton a bordák közötti boltsüvegeken lévő képeket is ő restaurálta.

A következő évben, 1928-ban a visegrádi templom belső terének újrafestése *Lohr Ferenc* tervei alapján történt. A visegrádi munkák befejezésére csak néhány évvel később, 1934-ben került sor.

A Lohr Ferenc által festett falkép:
Szűz Mária és családja

Plébániánk *Historia Domusában* olvasható *Hell Ferenc* plébános által írt összefoglalóban arról nem esik szó, hogy *Lohr Ferenc* a Mária-kápolnában falkép festésére kapott volna megbízást. Valószínűnek tartom, hogy a *Szűz Máriát* és szüleit, *Szent Annát* és *Joachimot* ábrázoló falkép 1928-ban, a plébániatemplom belső átfestésével egyidejűleg készülhetett. A kápolna szentélyének külső falán az *I. Ferenc József* király 1894 évi látogatását megörökítő feliratos tábla alatt egy nagyobb méretű fából készült feszület volt elhelyezve, amelyet az 1990-es évek elején elloptak. A tábla szövegéből kiderül, hogy *Pórtelky Tivadar* plébános által a kápolnában 1894. szeptember 23-án szolgáltató csendes misén *I. Ferenc József* is jelen volt.

A király visegrádi látogatásának előzménye az volt, hogy őfelsége részt vett az 1894. szeptember 17. és szeptember 21. között Balassagyarmat térségében megtartott őszi hadgyakorlaton. (Erről az eseményről a *Vasárnapi Újság* 41. évfolyam 1894. 38. sz. szeptember 23-i száma részletes, fotókkal és rajzokkal illusztrált beszámolót írt.)

A hadgyakorlatnak, amelyen mindössze két hadtest vett részt, az volt a terve, hogy az „ellenség”, vagyis 6. hadtest *Kovács* altábornagy vezetésével betört Magyarorszáig északi határain, és a Kassa–Miskolc–Balassagyarmat útvo-

nalon Budapest felé nyomulva a főváros és Komárom közötti összeköttetést Visegrád (vagy Esztergom) térségében elvágja. A 4. hadtest (budapesti) herceg *Lobkovitz* altábornagy vezérletével ezt a támadást úgy próbálta megelőzni, hogy a Duna jobb partján előrenyomul, és mielőtt ebben az „ellenség” megakadályozná, Visegrádon hidat ver, és átkel a marosi oldalra. A hadgyakorlat első napján, szeptember 17-én hajnalban, hogy a marosi partot biztosítsák, előbb kompokon az 1. és 2. honvéd gyalogezredet átvitték a túloldalra. Ezt követően megkezdődött az akkor 520 m széles folyón a pontonhíd megépítése, amelynek munkálatai a két parton egyszerre indultak meg, de más-más technikai és műszaki feltételekkel. A hetven pontonból álló, mindössze 58 perc alatt összeállított híd készítését az uralkodó a közelben lehorgonyzott *Fiume* nevű gőzhajóról nézte végig. A híd elkészülte után visszatért a marosi partra, és megszemlélte a másfél óra alatt átkelő 4. hadtest katonáit. A látottakkal a király elégedett volt, mert az addigi osztrák-magyar hadgyakorlatokon hasonló méretű és ilyen gyorsan megépült pontonhíd elkészítésére még nem volt példa.

A hadgyakorlat harmadik napján, szeptember 19-én a Balassagyarmatról délkeletre fekvő Patvarc határában a király kíséretében lévő *Arnulf* bajor herceggel és *Salvator Ferenc* főherceggel végignézte a 6. és 4. hadtest közt lefolytatott „védő” és „támadó” gyakorlatot.

A két hadtest részére tervezett feladat minden egyes vonásában az orosz és magyar sereg 1849-es hadműveletei szerint készült, amikor *Paskievics* herceg azon hiedelemben volt, hogy a magyar hadsereg zöme Budapest alatt áll, és *Görgeit* a Duna partjáról el akarta mozdítani.

A király még további két napot, szeptember 20–21-ét Balassagyarmaton töltött, majd szeptember 22-én hajnali két

A királyi vadászkastély (1909), Bene Vince felvétele

órákor a hadgyakorlatról Nagymarosra érkezett. Csavargózszerrel átkelt Visegrádra, majd reggel kiment az erdőbe szarvasra vadászni. A következő nap szeptember 23-a vasárnap volt, és a király, hogy kötelességének eleget tegyen, a Mária-kápolnában misét hallgatott.
(*A cikket februári számunkban folytatjuk.*)

Szőke Mátyás
c. múzeumi igazgató

ELSŐ ADVENT VISEGRÁDON 2015.

A *Visegrádi Szövetség Egyesület* és a *Turisztikai Egyesület* a karácsonyvására évente tervezett alkalmat a decemberi időszakban. Sajnos, több esetben jelentkezett olyan probléma, hogy összecsesztak több szervezet rendezvényei. Ezeket szerettük volna ebben az évben elkerülni, ezért úgy gondoltuk, hogy idén a karácsonyváró programunkat az első advent napján rendezzük meg.

Szerencsére jó volt az időjárás, és a lakosok szép számban eljöttek a baráti együttlétre, beszélgetésre, műsorra és közös éneklésre. Azt is mondhatjuk, hogy többen jöttek, mint a korábbi években. Sok fiatal, házastársak, gyerekek. Sőt! A fiatalok a kínáláshoz is hozzájárultak saját süteményükkel és más készítményekkel. Úgy tapasztaltuk, hogy mindenki jól érezte magát, aki eljött.

Elnökségünk ez úton is köszönetet mond mindazoknak, akik segítettek a rendezvény lebonyolításában: az önkormányzatnak az anyagi támogatásért, az eszközök szállításáért; a művelődési háznak a hangosításért; *Zeller Tibornak* az ingyenes forralt borért (amely nagyon ízlett). Köszönet a teakészítésért; a dalkör tagjainak a végzett fizikai munkáért és fellépésért; az idősek otthona Tátika Dalkörének a remek előadásért. Köszönet mindenkinek, aki munkával, szervezéssel, süteményekkel, szendviccsel vagy zsíros kenyérral készült a megvendéglésre.

Ez úton kívánunk minden visegrádi lakosnak egész-ségsben gazdag, szerencsés, boldog új évet!

A Visegrádi Szövetség Egyesület elnöksége

Virágos Visegrádért díj – 2015.

Ebben az évben a Visegrádi Szövetség a virágos visegrádi kertek, udvarok díjazását az előző évek értékeléséhez képest módszerében megváltoztatta. Ez azzal is összefügg, hogy az értékelő csoport összetétele is megváltozott a 2015-ös évre. Az nem változott, hogy a csoport rendszeresen figyelemmel kísérte a nyári időszakban a szép kerteket, udvarokat és erről rendszerességgel egyeztetett.

A módszer abban változott, hogy 2015-ben nem havonta ítéltük oda a díjat, hanem évente egyszer – az év végén. Vagyis a díj odaítélésénél a folyamatosságot, a rendszeresítést és állandóságot szeretnénk értékelni a döntésért felelős csoport. Természetesen a szempontokban továbbra is szerepet játszik a virágosítás, a különlegesség, az együttes harmónia a zöld és a virágos növények között, de fő szempont, hogy ezek lehetőleg minél tovább (több hónapon keresztül) álljanak fent.

2015-ben a *Virágos Visegrádért díjat* az alábbiaknak ítéltük oda:

Schüssterl Mihálynénak (Rozika) – Fő utca,
Honti Lászlónénak (Zsóka) – Schulek utca,
Sitku Pálnénak (Annuska) – Harangvirág utca.

A díjak átadására (oklevél, ajándék) a Visegrádi Szövetség által rendezendő *farsangi bál*on kerül sor, amely után a Visegrádi Hírek olvasóit is részletesebben tájékoztatjuk erről.

VSZ értékelő csoport

Nagyrévész díjat kapott a visegrádi révhajózási cég vezetője

Jung Vilmos a vándor kormánykerékkel

Nagyrévész díjat kapott *Jung Vilmos*, a Visegrád és Nagymaros közötti révforgalmat bonyolító Atlantis-Visegrád Club Kft. ügyvezetője.

A vándor kormánykereket minden évben egyszer, a területi alelnököktől beérkező javaslatok alapján, a Révhajósok Országos Szövetségének elnöksége ítéli oda annak a révésznek vagy üzemeltetőnek, aki szakmailag és esztétikailag példaszerűen üzemelteti a kompot, és jó kapcsolatot tart az utasokkal.

Jung Vilmos a díj elnyerését nem csupán saját eredményének tekinti, mert tisztában van azzal, hogy mennyire fontos a cég dolgozóinak szakértelme és munkája is.

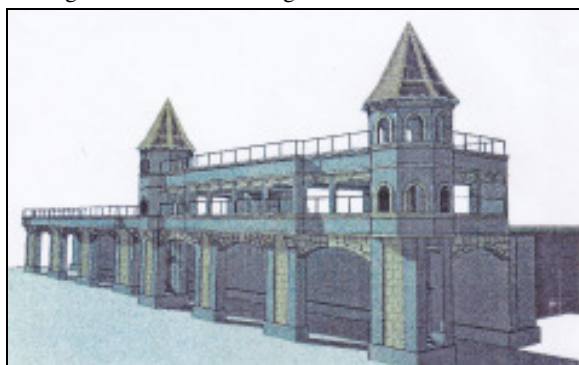
A kilencvenes évek eleje óta működő családi vállalkozás 17 főt foglalkoztat, folyamatosan fejlődik annak ellenére, hogy az elmúlt esztendőben akadtak nehézségek. Ezek megoldására a visegrádi révhajózási cég vezetői újabb lehetőségeket kerestek: kirándulóhajót vásároltak, idegenforgalmi irodát nyitottak, helyi buszjáratokat indítanak a várba, Esztergomba és Szentendrére; idén nyáron pedig nemzetközi hajókikötő építésébe is belekezdtek.

Nemzetközi kikötő épül Visegrádon

Jung Csaba, az Atlantis-Visegrád Club Kft. képviselője a családi vállalkozásban működtetett cég idén nyáron indított beruházásáról adott tájékoztatást.

„A beruházás gondolata hat évvel ezelőtt született meg. A Nagymaros és Visegrád közötti révátkelést szeretnénk volna egy kicsit felfejleszteni. Visegrádnak az egyik fő húzóágazata a turizmus és mi is el szeretnénk volna menni a turizmus irányába, azon belül is a vízi turizmushoz szeretnénk volna egy kicsit szélesebb körben eljutni.”

Jung Csaba elmondta, hogy a mintegy 250 millió forintos fejlesztés 45%-a, mintegy 98 millió forint összegben uniós és állami támogatásból, 55%-ban pedig a kft. saját költségvetéséből valósul meg.

A kikötő tervrajza

„A létesítmény nem csak sport és kedvtelési célú kikötésre alkalmas, hanem városnéző hajók, illetve kabinos személyhajók fogadására is egyaránt. Ami egyedivé teszi a kikötőt, az a belső árkád kialakítása, ami – úgy tudom – a Dunán és a Rajnán is egyedülálló. Nincs ilyen jellegű építmény, ahol a személyhajókat, illetve a sport és kedvtelési célú hajókat ilyen módon, illetve ilyen színvonalon tudnák fogadni.”

A kivitelezést nagyon sok előkészítő munka előzte meg. *Jung Csaba* kifejtette, hogy a kikötő terve többszöri módosításon esett keresztül, hiszen figyelembe kellett venni a természet- és örökségvédelmi szempontokat, valamint az ivóvízkutak védősávját és még számos szakhatósági állásfoglalást.

Emellett igyekeztek Visegrád történelmi múltjára is utalni az épülettel. A középkor hangulatát a félig pattintott, félig szélezett kőből kialakított burkolat hatása idézi fel.

„Ha az ember egy kikötőre gondol, akkor egy rakpart jut elsősorban eszébe, mint amelyet például Budapesten sok helyen láthatunk. Szeretnénk volna ehhez képest valami pluszt hoztatni, egy olyan turisztikai attrakciót, beruházást véghezvinni, amely nem csak turisztikai oldalról csalogató, hanem a hajózási, tehát a nautikai szempontokat is szem előtt tartja.”

A létesítmény hossza 70 méter, ami egy 40 és egy 30 méteres tagból áll össze, szélessége pedig 6 méter. Az objektum megépítésével 50 sport-, illetve motorcsónak parti tárolására nyílik lehetőség, az árkádok alatt pedig a hajók méretétől függ a tárolókapacitás.

A beruházás nem titkolt célja az is, hogy a vízi életet, mely igen jelentős volt régen Visegrádon, felélesszék, emellett pedig hét új munkahely jön létre a megvalósítást követően.

„2016. nyarára szeretnénk befejezni a beruházást. Bízunk abban, hogy a város közössége is büszke lesz az új létesítményre, és a kikötő mind Visegrád, mind a régió és ezen keresztül Magyarország iránt is felkelti az érdeklődést a turisták számára.”

Danubia Televízió szerkesztősége

Cserépkályha építése,
átrakása,
új és régi csempéből
és téglakályha-építés

Honti László
06 (20) 356-6634

**Kisteher-fuvarozás 0–2 t-ig;
gépi földmunka**

Fieszl Csaba
Tel.: 06 (30) 226-3089

**WEBOLDAL TERVEZÉSE-ÜZEMELTETÉSE
HARDVER SZAKTANCSADÁS
ADAT- ÉS EGYÉB
SZÁMÍTÓGÉPES FELDOLGOZÁS
MUCSI ATTILA**

Telefon: 06 (30) 969 6197
Web: <http://www.mucsia.hu>

**AJTÓ, ABLAK,
ÁRNYÉKOLÁSTECHNIKA**
garanciával, korrekt áron

Herr Gábor
06 (20) 399-7027, 06 (20) 599-9337
www.herrsta.eu

**TŰZIFAELOADÁS
HÁZHOZ SZÁLLÍTÁSSAL!**

EÖRY CSABA
Tel.: 06 (30) 306-0516

Autómentés, karosszéria-javítás, autószerelés,
autóüvegezés, kozmetika, fényezés,
biztosítás ügyintézés, kárrendezés,
autóüveg kis- és nagykereskedés,
forgalomból kivonás, javítás idejére csereautó,
vizsgáztatás, Old Timer felújítás!

Karosszerialakatos-tanulót felveszek!

HERR AUTÓSZERVIZ

2023 Dunabogdány, Ág u. 7.
Tel.: 06 (20) 957-0098

F A T E L E P

2022 Tahitótfalu, Béke út 87.
(falu végén, Pócsmegyer irányába)

Faáru kedvezményes áron!
Januárban bruttó 68.500 Ft/m³
Zsaludeszka 51.500 Ft/m³

Gerenda, padló, deszka, tetőléc, OSB,
tetőfóliák, lambéria

Szlovák, minőségi fenyő fűrészáru
óriási választéka azonnal, raktárról

Házhoz szállítás,
gyalulás és méretre vágás megoldható!

Nyitva tartás:
hétfőtől péntekig 7–16 óráig
szombaton 7–12 óráig

Telefon: 06 (30) 834-2299
06 (30) 462-4192

E-mail: tahifa87@gmail.com
www.tahifaker.hu

A Puscho Kft.
dunabogdányi telepére
adminisztrátort keres

Elsősorban Dunabogdány
és környékén lakók
jelentkezését várjuk

Feltételek:

30 év feletti életkor,
középfokú végzettség,
számítógép felhasználói szintű
ismerete

(Excel, Word, internet, e-mail)

„B” kategóriás jogosítvány előny

Az önéletrajzokat
az alábbi e-mail-címen várjuk:

beton@puscho.hu és
puscho@dunakanyar.net

Érdeklődni telefonon
a 06 (26) 318-926-os számon lehet

Ha nyár, akkor napszemüveg! Nálunk augusztusig a napszemüvegek körül forog a világ!
Részletek az optikában.

SZEMÉSZ SZAKORVOSI VIZSGÁLAT, GYERMEKSZEMÉSZET
KONTAKTLENCSE, - VIZSGÁLAT - FORGALMAZÁS - KONTAKTLENCSE ÁPOLÓSZEREK
SZEMÜVEG KÉSZÍTÉS, JAVÍTÁS
FOTÓ CIKKEK, FÉNYKÉP ELŐHÍVÁS, IGAZOLVÁNYKÉP KÉSZÍTÉS

2016 LEÁNYFALU, MÓRICZ ZSIGMOND ÚT 49/C. * NYITVA: H-P: 10.00-19.00, SZO: 10.00-14.00

Telefon: 06-26/580-072 (vizsgálati előjegyzés is)
www.horuszoptika.hu

EGYEDI AJANDEKOK Dekoralom Bt.
BÖGRE
PÓLO
PÁRNA
TÁSKA

06 20 412 24 21
info@dekoralom.hu
www.dekoralom.hu

**Gyógypedikűrös és manikűrös
hához megy!**
Telefon: 06 (20) 349-4099

VISEGRÁDI HÍREK

Kiadja Visegrád Város Önkormányzata

Megjelenik havonta, 800 példányban

Felelős szerkesztő: Gróf Péter

A szerkesztőbizottság tagjai: Borsody István, Gróf Péter, dr. Gróh Dániel,
Mezei Anna, Mikesy Tamás, Szigeti János

Kéziratleadás: minden hó 15-ig

ISSN 1587-7477 (nyomtatott) – ISSN 2416-0350 (online)

Írásaik tartalmáért a szerzők vállalják a felelősséget!

Szerkesztőség: Visegrád, Széchenyi u. 11.

Tipográfia, tördelés: Borsody István

Nyomdai munkák: Kucsák Könyvkötészet és Nyomda, Vác

HEGYVIDÉKI ÁLLATKÖRHÁZ
DR. SZOLNOKI JÁNOS
26/317-532
30/9370-863

www.hegyvidekiklin.fw.hu

ÁLLATKÖRHÁZ
+ SZENTENDRE, RÓMAI SÁNC 2/B.
RENDELÉSI IDŐ:
H.-P.: 8.00 - 20.00
Szo.: 9.00 - 12.00
- bejelentkezés alapján

+ TAHITÓTFALU, SZENTENDREI ÚT 6.
(TESCO-val szemben)
RENDELÉSI IDŐ:
H.-P.: 9.00 - 12.00
15.00 - 19.00
Szo.: 9.00 - 12.00
- bejelentkezés alapján

Éjszakai, hétvégi ügyelet: 06 30/662-6849

szOLGÁLTATÁSAINK:

- Sebészet, orthopédia
- Belgyógyászat
- Szülészet
- Szemészet
- Röntgen
- Labor
- Endoszkóp
- Lézer
- Mágnes terápia
- Ultrahang

Teljes körű ellátás, kiszállás, házi állatorvosi ellátás